C. W. Damodaram Pillai

5-10-20

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலித்தொகைப்

பதிப்புரை.

கயிலை மன்னிய கடவுட னநுக்கிர கத்தி
னியல்பு காட்டிமற் றேழையேம் பொருட்டொரு வேய்ந்த
செயல்கை லாயஙா தக்குரு திருமறைக் காட்டிற்
பயில வாய்ந்ததென் றுய்ந்தவ னிணையடி பணிவாம்.

திங்க ளாம்பலுஞ் செங்க[illegible] செல்வன் கொங்க விழ் நறையிதழ்ப் பங்கய மலரு - நீர்மிசை [illegible] சீர்வழி தாக - வளமலி [illegible]லகி லுளநிறை புலமை[illegible] திர் கொடுகருஞ் சிலைங்கிலை கடந்த - என் இதயமுளு திவு உதயமாம்படி பார்மிசைப் பக்குவிட நெகிழ்த்திய மிக்க இற்பபிலை யுடைய

சின்னை மூத்துக் குமாரன் றுணை[illegible]கழல்
சென்னி நாவொடு சிந்தை நி[illegible]வத்
தன்ன மூதறி வாளர் பதத்துக்[illegible]
தீந்நி லத்திவ் வுரையின் றியம்[illegible]கேன்.

தமிழ் சுயபாஷையென்பதூஉம், அதன் பெயர் திரவி[illegible]டவன்று தமிழ்மொழியேயெனப்பதூஉம், அஃது பரத கண்டத்தில் எப்பாஷைக்கும் பிந்தியதன்றென்பதூஉம், எவ் வாற்றானும் பிறபாஷைகளுக்குத் தாழ்ந்ததொன்றன்றென் பதூஉம் வீரசோழியப் [illegible]திப்புரையில் ஆக்ஷேப நிரா[illegible]கிதமாக விவரித்தெழுதியிருக்கின்றேன்.

ஆயினும் என் கூற்றை நன்குணராது, திரவிடமென் [illegible]று சமஸ்கிருதபதந் தமிழெனத்திரிதற்கு மார்க்கமில்லையெ[illegible] யான் மறுத்ததுபோலச் சிலர் மயங்கி, வெகுகஷ்டப்[illegible] விதிகாட்டித், திரவென்பது தவ்வாகியும் வகரடகர[illegible]

கள் மகரழகரங்களாகியும் மருவி அம்மீறுகெட்டுத் தமிழாயி ற்றென்று பல்லுதாகரணங்கள்காட்டி வாதித்து, இனி யானு தம்மதத்திற்கு உடம்படுதலே தக்கதென்றும் போதித்தனர். இப்படி மருவுதற்கு விதியிலதென்று யான் யாண்டுஞ் சாதித் திலேன். இதுவும் ஒரு பெருமயக்கே. தமிழென்பதற்குந் திரவிடமென்பதற்கும் உள்ள சப்தபேதத்தைக்குறித்து விசா ரிப்புழியன்றே இது பயன்படுவது? அன்றியும் மரூஉமொழி யிலக்கணமுமொன்று உளதாக விதிவிதியென்று மாரடிக்க வேண்டிய தலைவிதிதானென்னே? மரூஉவிற்கு ஒருவழிப்ப ட்ட விதியுண்டா? திரவிடந் தமிழென மரீஇயிற்றென்றாற் போதாதா? தமிழென்னுஞ்சொல் தமிழ்ப்பாஷைச்சுயமொ ழியா திரவிடமென்னும் வடமொழித்திரிபா எஃதுண்மை யென ஆராய்ச்சிசெய்வான் புகுந்தபோதே திரவிடமென் பது தமிழென மாறுதற்கு விதியுளதென்று யான் ஒத்துக் கொண்டது தானே போதருமல்லவா?

இனி இவர்கூற்றின் சாராமிசத்தைச் சிறிது கவனிப் போம். மதுரையில் ஒரு திருமலைநாயக்கன் இருந்தனன், சென் னையில் ஒரு திருமலைநாயக்கன் இருந்தனன், இருவரும் வடு கர், சென்னைக்கும் மதுரைக்கும் மிகச்சுளுவிலும் விரைவி லும் போய்வரத்தக்கதாகப் புகைரதவீதியுண்டு, ஆதலால் இரண்டிடத்தும் இருந்தது ஒரே திருமலைநாயக்கன்றானெ ன்பதே. இஃதென்ன தர்க்கலக்ஷணம்! என்னவிபரீதம்!! ஒரே காலத்தில் இருந்தாரென்று கொள்ளினும் இது சித்தாந்தமா காதே. பின்னை அகத்தியர்காலத்தின்முன்தொட்டுள்ள பதி னாறாயிரம் வயதுள்ள தமிழ்ப்பதத்தையும் உச்சயினிபுரத் தில் இரண்டாயிரம் வருஷத்தின்முன் பிறந்த திரவிடபதத் தையும் ஒன்றென்றால் யார்தான் நகையார்? மூதாதை திரு மண்றலிற் பௌத்திரன் சந்தனதாம்பூலம் பரிமாறினனென் பதற்கும் இதற்கும் யாதுபேதம்? தமிழென்னும் பதத்தை யெடுத்தாண்ட அகத்தியதொல்காப்பியர் காலத்துச் சம்ஸ்கி ருதநூலுடையோராய நாரதவியாசவசிஷ்டாதியர் வாய்

...பினின்று திராவிடசப்தம் வழங்கியதை முதற் காட்டி... னர் இம்மதம் நாட்டப்புகுதல் வேண்டும்? சிவபெருமா... த்தியனைப் பொதியிற்கு அனுப்பியகதை ஸ்காந்தம் முதலிய பழையபுராணங்களில் உளதாகவும், ஆண்டு திராவிடசப்தத்தைக் காண்கிலமே. ஆலசியபுராணம் பாகவதம் முதலிய பிற்றைநாள் நூல்களிலன்றே அது முளைத்தது? யான் போகும் இடங் கலைவல்லோரும் முனிவரும் நிறைந்தபெருமாண்பினதாதலின் அவர்கள் மொழியை உபதேசித்து என்னை ஆண்டனுப்புக என்றதன்றித் திராவிடமென்று கேட்டதில்லையே.

வியாசர் புராணங்கள் செய்தகாலத்திற் தமிழ் இல்லை, இருப்பினன்றே அதன் பெயர் வரும், இஃதொன்றே தமிழ் பிற்றைநாளது என்பதற்குச் சான்றாகுமென்றும் வாதிப்பர் போலும். புராண இதிகாசங்களினகத்துச் சேய்ஞ மணவியூர் முதலிய சுத்த தமிழ்ப்பெயர்கள் கூறப்பட்டுக்கிடப்பதே தமிழ் அவர் காலத்து உண்மைக்குச் சான்றாமே.

ஒன்றினின்று ஒன்று பிறந்தது உண்மையாயின், அதற்கு வேறு ஏது காட்டி முடிவுசெய்யாமல், எழுத்திலக்கணவிதியினால் ஒன்றனை ஒன்றன் யாயென்று கூறி, அதுமாத்திரத்தால் தமது மதந் தாபிக்கப்பட்டதென்று முழங்குவது ஆன்றோர் அறிவிற்குப்பெருமையன்று. மேலும் ஸ்தாபனப்பொறுப்பும் அவரதே. எழுத்திலக்கணவிதியொன்று மாத்திரமே கொண்டு நியாயம்பேசில் (Wall) உவால் என்னும் அங்கிலேயபதம் பந்தல்பந்தர் சாம்பல் சாம்பரென்றாற்போல லகரம் ரகரமாகிப் பிரவாளம் பவளம் பிரயாணம் பயணமென்றாற்போல ஆகாரங்குறுகிச் சீலம் சுசீலம் சுகம் சுசுகமென்றாற்போலச் சுப்பிரத்தியம்பெற்றுச் சுவரென்னுந் தமிழ்ச்சொற் சனித்ததென்றுஞ் சிவிறி விசிறியென்றாற்போல (Horse) ஹோர்ஸ் குதிரையென்றும் (Rice) றைஸ் சோறென்றும் ஆயிற்றென்றுஞ் சொல்லலாமே. (Sunday) ஸன்டே முதலிய வாரப்பெயர்களெல்லாம் ஸன்லினின்று சூரியனும் மூனிலிருந்து

சோமனுந் தியூஸ் ஸ்யூத்தெனமாறிச் செவ்வாயும் பிறந்ததென்று சாதிக்கலாமே. இதுவா அந்நோ! இவர்கள் கற்ற எழுத்திலக்கணமுடிவு?

இனிக் காலநிர்ணயத்தையாவது கொஞ்சமேனுங் கவனிக்கின்றார்களா? சோமசுந்தரபாண்டியனென்ற பெயரை ஒருவற்கதிக்ம் வகித்தல் தகாதென்றாற்போலக் கிரேக்கர் இந்தியாவிலே ஒரு சோமசுந்தரபாண்டியனோடு இற்றைக்கு ௩,௫௦௦ வருஷத்திற்குமுன் கொண்டாட்டமுடையர்ராயிருந்தனராதலால் அவனே ஆதி சோமசுந்தரபாண்டியனென மயங்கி மதுரைத் திருவிளையாடற் சரிதையெல்லாம் மூந்நாளைச்சரிதையென்று துணியுங் காலுவலாசிரியர் கூற்று எத்தன்மையது? இன்னோரன்னோர்க்குத் தமிழ்க்கு ௧௬,௦௦௦ வயதும் திரவிடத்துக்கு உ,௦௦௦ வயதுமென்று யாங் காட்டுவதனால் யாதுபயன்?

மேலும்! ஆனனம் பங்கசங் கிரீடமென்றின்னனவொப்பத் தமிழென்பதுந் திரவிடமென்பதும் ஒருபொருளனவா? அதுவுமன்று. அங்கம் வங்கங் குலிங்கம் வங்காளமென்றாற்போலத் திராவிடம் முதலில் நாட்டைக்குறித்துப் பின்னர் ஆகுபெயராய் அந்நாட்டு மொழியைக்குறிப்பது. அங்கர் வங்கர்போலத் திராவிடரென்பது திராவிடதேசத்தாரென்னும் பொருளதன்றித் திராவிடபாடைபேசுவோரென்னும் பொருளுடையதன்று. தமிழ் அங்ஙனமன்று. தமிழரென்றாற் தமிழ்நாட்டாரென்னும் பொருள் தொனியாது தமிழ்மொழி பேசுவோரென்னும் பொருளே தொனிப்பது. சமஸ்கிருதத்திலின்று தமிழில்வந்த சொற்களுக்கு இவ்வாறாய பொருட்பேதமின்று. சமஸ்கிருதத்திற் குறிக்கும்பொருள் எதுவோ அதுவே தமிழகத்துங் குறிக்கப்படும். இதனானுந் தமிழுந் திரவிடமும் வேறுவேறென்பது போதரும்.

இன்னும் இரண்டொரு ந்யாயந் தமிழ்வழக்கை ஒட்டிஈண்டுக் கூறுவன். தமிழ் திரவிடத்தின் திரிபாகிய வடமொ

ழியாமாயிற் பஞ்சதிரவிடமென்பார் பஞ்சகுற்றம் பஞ்சகேள்வி பஞ்சதொழில் பஞ்சதாயர் பஞ்சதிணை பஞ்சபாலென்று இன்னோரன்ன தொகைகளை ஒழித்துவிட்டாற்போலப் பஞ்சதமிழென்பதனையும் விலக்கிவிட்டதென்னை? ஐவகைப்பொருள் தொக்க வடமொழிப்பெயர்களெல்லாம் பஞ்ச என்னும் எண்ணுப்பெயர் புணர்தற்பாலவன்றே? முத்தீயைத் திரிதியென்னார் முப்பழத்தைத் திரிபழமென்னார் அஃதொப்ப முத்தமிழைத் திரிதமிழென்னார். மேலுந் திரிபுரத்தைத் திரிபட்டணமென்னார் பஞ்சபாதகத்தைப் பஞ்சமறமென்னார் அவ்வாறே பஞ்சதிரவிடத்தையும் பஞ்சதமிழென்னார். வேறென்ன சாட்சி வேண்டும்? சிறுகால் அருகி வழங்குஞ் சதுர்மறை சத்தகடலென்னும் அற்பவழக்கு விலக்கென்றொழிக. அதுவும் அடிப்பட்ட ஆன்றோர் வழக்கன்று. கொடுந்தமிழின்பாற்பட்ட இழிவுவழக்கேயாம். பஞ்சதமிழ் திரிதமிழென்று அங்ஙனே இழிந்தும் வழங்கிற்றிலதென்பது யான் கூறவேண்டியதில்லை.

உரியநெய் தாள்தாமரை எனல்போலத் தமிழப்பிள்ளை தமிழப்பல்லவன் தமிழவண்ணல் தமிழநாகன் எனத் தமிழென்னுஞ்சொல் அகரச்சாரியைபெற்று வருதலும் அஃது ஆரியமொழியல்லாத சுத்த தமிழ்ச்சொல்லாதல் பற்றியேயென்றறிக. தமிழில் மகர ஈறுபெற்று அதுபற்றி அத்துச்சாரியை சேரப்பெற்ற சிலமொழி தவிர யாதொரு சொல் தமிழ்ச்சாரியை பெற்றது அது தமிழ்ச்சொல்லென்றே துணிக.

இனி ஆரியத்தில்வழங்கிய திரவிடமென்னும்பெயர் யாதுபொருளைக்குறித்தது? அப்பொருள் உள்ள இடத்தில் யாதுபெயர் அதற்கு நிகழ்ந்தது? பல்லாயிரவருஷமாகத் தமிழ் தனக்கொரு பெயரில்லாமலா இருந்தது? என்று யான் கேட்டதற்கு முகமென்னும்பெயர் வடமொழியினின்று வருதற்குமுன்னே தமிழில் முகத்திற்கு யாதுபெயர் வழங்கிற்றென்றுங் கேட்பாருளர். யாதாயினும் ஒருமொழியில் இரண்டோரெழுத்துச் சமஸ்கிருதத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொது

வாயின் அது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து வந்ததென்று சாதித்
தல் சரியன்றென்றும் இங்கிலீஷிலுள்ள பாதர் மதர் ஒப்பத்
தமிழிற் பிதா மாதா என்றிருத்தலால் ஒன்றினின்று ஒன்று
வந்ததல்லவென்றும் யான் வற்புறுத்தியதைச் சிந்தைசெய்த
னராயின் முகமென்பதும் அங்ஙனே இருமொழிக்கும் பொது
வென்று கொள்ளாது இவ்வாறு கேட்பது சாத்தியக்கோளெ
ன்னும் போலிநியாயமல்லவா? சமஸ்கிருதமொழி ஒன்றுவது
பயிலாத கலித்தொகைமுதலிய சங்கத்தார் நூல்களில் முக
மென்பது எத்தனையோ இடத்தில் வருகின்றதே. அன்றியும்
முகமென்னும் பலபொருளொருசொல் தமிழ்த்திரிசொல்லெ
ன்பது அதற்குச் சமஸ்கிருதத்தில் வழங்காத பொருள்
களும் வழங்குவதினாற் போதரும். இதுபோலத் திரு அகம்
புதன் தாமரை மனமென்றற்றொடக்கத்து அளவிறந்த சொ
ற்கள் இருமொழிக்கும் பொதுவாயுள்ளனவற்றை ஒன்றற்
கே உரியதென்றுகோடல் நடுவுநிலைமையன்று. ஒருமொழி
பலபாஷைக்குப் பொதுவாய் நிகழ்வது பாஷாசம்பந்தம் உண
ர்ந்தோர்க்கு நூதனமன்று. திருமண் திருநீறு திருவிழா
அங்கை அஞ்செவி புதன்கிழமை செந்தாமரை முதலிய
செந்தமிழ்வழக்கும் புணர்ச்சியும் சமஸ்கிருத மணமுமில்
லாத பண்டைய சுத்த தமிழ்நூல்களில் ஆங்காங்குப் பல
இடங்களிலுங் காணலாம்.

இவற்றோடு பெரும்பாலும் ஊடாடாது பிற்றைக்கா
லத்தனவாகிய இதிகாச புராணாதிகளிலுஞ் சமயசாஸ்திரங்
களிலும் மிக்க பயிற்சியுடையோரே தமிழின் தொன்
மையையுஞ் சுவயத்துவத்தையும் நன்குணராமல் அதனை வட
மொழியினின்று உற்பத்தியாயிற்றென்பர். இலக்கணக்கடலா
கிய ஈசானதேசிகரே இவ்வாறு மயங்கினரெனின் மற்றை
யோர் பிழைப்பது அதிசயமா? இவர் "அன்றியுந் தமிழ்நூற்
களவிலை யவற்று—ளொன்றே யாயினுந் தனித்தமி ழுண்
டோ" என்று கூறியதே அவர் இந்நூல்களிற் பயிலாமைக்
குச்சான்றாம். தமிழ் செய்த தவக்குறைவே அன்னோர் வட

மொழிச்சாகரத்தில் மூழ்கி ஆனந்தித்துத் தமிழை அலட்சியஞ்செய்தது.

* வடநூற்பயிற்சியில்லாத என்போலியர் இவ்விதஆராய்ச்சியில் ஒரு முடிவுகாண அருகரன்றென்று சிலர் வாதித்தனர். காண்டல் கருதல் உரையென்னும் மூன்று பிரமாணங்களே அறிவிற்குக் கருவியாம். அவற்றுள் முன்னையது இவ்வாராய்ச்சிக்கு ஒவ்வாது. பின்னையவற்றுள்ளுங் கருதல காண்டலானும் உரையானும் பெற்ற சாதனங்கள்மேற் சென்று நிகழ்வது. ஆதலால் உரையே ஈண்டு இன்றியமையாததாம். இனி இவ்வுரைப்பிரமாணங் கல்விகேள்விகளால் அடைவது. இவற்றுட் கேள்வியில்லாக் கல்வி சிறப்புறாது. கல்வியின்றியுங் கேள்வி சிறப்புறும். "முற்றப்பகலு முனியா தினிதோதிக் - கற்றலிற் கேட்டலே நன்று." திருவள்ளுவநாயனாருஞ் "செல்வத்துச் செல்லாந்தல" என்றது அதனையே. பின்னைச் சமஸ்கிருதநூற்களின் பொருள் அந்நூற்களில் வல்ல புலவர் வாயிலாகக் கேட்டறிந்த அறிவின்மேல் யத்தியூர்வமாகக் கருதல் நடக்குழி வருங் குறைவு யாதோ? அன்றியுங் கல்வியாலாகும் அறிவிற் கேள்வியானவருவது நூறுமடங்காகுமே. ஆதலாற் பலகாலும் விபரீத உணர்ச்சியையுந் தருவதாகிய கல்வியே இதற்கு உபகாரப்படுவதன்றென மறுக்க.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."

வடமொழியின் மகத்துவத்தை யான் எஞ்ஞான்றும் எட்டுணையும் அவமதித்திலேன். தமிழ் அநாதியென்றுவது

---

* "வடநூற் பயிற்சியில்லாத எனக்கு" என்று யான் வீரசோழியப்பதிப்புரையில் எழுதியது அப்பாஷையறிவு சிறிதும் இன்மையானன்று. சமஸ்கிருதத்திற் சத்தியுங் கிரியையும் பாடம்பண்ணி அமரமும் நானார்த்தரத்நாவலியும் [illegible] இதோபதேசமும் ரகுவமிசமும் பார்த்தனேனாயினுஞ் சின்னூல் கற்றுப் பன்னூற்புலவர்போலத் தம்மை மதிப்பார்போலாது என் வடமொழியுணர்ச்சி ஒருணர்ச்சியன்றென்று யான் கருதியமைபற்றியேயெனக் கொள்க. தமிழிலே தானும் யான் என்னை ஒருபொருளாக மதியாமை தொல்காப்பியப்பதிப்புரையிற் பண்டிதர் கவிராச வித்துவான் புலவனென்றின்னோரன்ன பட்டத்திற்கு அருகனல்லாது இன்னும் பலகாலந் தமிழ்ப்படித்தற்கு உரிமை பூண்டிருக்கும் ஏழைப்போலியனென்பதனான் விளங்கும். நமது தமிழ்நூல்களுக்கு வந்த விதியையும் கையெழுத்துப் பிரதிகளின் சிதைவையும் அவை அடைந்திருக்கும் ஸ்திதியையும் பார்த்துச் சகிக்கமாட்டாமையொன்றே என்னை இத்தொழில்களில் வலிப்பது.

சமஸ்கிருதத்திற்கு முந்தியதென்றுவது கொள்கிலேன். ஆரியர் வருதற்குமுன் பரதகண்டத்திலிருந்த பாஷை தமிழென்றும் ஆரியரால் முரியடிக்கப்பட்ட தமிழர் * தென்றிசைச்சென்று சேரசோழபாண்டிய ராச்சியங்களை ஏற்படுத்தினர்களென்றும் ஆதலாற் பரதகண்டத்திற்குத் தமிழே முந்தியதென்றுஞ் சாதிப்பாருளராகவும், யான்

"இருமொழிக்குங்கண்ணுதலார் முதற்குரவரிசைவாய்ப்ப
இருமொழியும்வழிப்படுத்தார் முனிவேந்தரிசைபரப்பும்
இருமொழியுமான்றவரோ தழீஇயினரொன்றுலிவ்
இருமொழியுநிகரென்னு மிதற்கையமுளதேயோ."

என்ற முனிவரர் பதத்தைச் சிரமேற் றாங்கி இருமொழியுஞ் சமத்துவமுடையனவென்றும் ஆகவே தமிழிற்குச் சமஸ்கிருதந் தாய்மொழியன்றென்றுந் தமிழின்பெயர் திரவிடமென்பதன் மரூஉவன்றென்றுஞ் சாதிப்பான் நின்றனன்.

ஆயினுஞ் சுதேசமித்திரன் வாயிலாகத் தோன்றிய ஒருவர் யான் கூறாத கூற்றுக்களையும் என் தலைமேலேற்றிச் சமஸ்கிருதத்திலும் வைஷ்ணவத்திலும் அருவையைகொண்டிருக்கின்றேனென்று பிழிசுமத்தினர். சைவருஞ் சமணரும்போல வைஷ்ணவர் தமிழைப் பாராட்டிலரென்று யான் சாற்றியதில் வைஷ்ணவநிந்தை எவ்வாறு பெறப்பட்டதோ? "வைணவர்கள் திராவிடத்தைப் பள்ளித் தமிழென்று எளனமாயுரைப்பர்" "வைணவக்கிரந்தந் தமிழிற் செய்தால் அது தமிழுக்குக் கவுரவம்" என்று கழறிய அவர்கூற்றே என் சொல்லை மெய்ப்பிக்கவில்லையா? பின்னை என்மேல் ஏன் அவர்க்கு இவ்வளவு நிந்தனை! விதவையை மொட்டையடிக்கும் உறவினர் அவள் அளகத்தின்மேற்கொண்ட வெறுப்பினாலா அவ்வாறு செய்விக்கின்றனர்?

---

* இதற்கு அயற்சாட்சிகளும் பிற உளவென்றேன். சென்னை ஹைகோர்ட் சிரேஷ்ட நியாயாதிபதியாயிருந்த சர் சான்ஸ் தேவனார்துரையவர்கள் இமயமலைச் சாரலில் இருக்கும் ஒருவேடர்சாதியாருடைய பாஷை தமிழோடொற்றுமையுடையதென்று தெரிவித்தனர். இதனால் தென்றிசைச்சென்றோர் பலராகச் சிலர் வடதிசைச்சென்று மலையடிவாரங்களிற் குடியுறைந்தனரென்றும் காலாந்தரத்திற் பல விகற்பங்களையடைந்த அவர்தமிழ் இப்பொழுது பிறிதொரு பாஷையாயிற்றென்றுங் கொள்ளலாம். இங்குவந்த தமிழர்னின்று சேதி நீலகிரிமலைக் குடகத்திலும் வதிந்த தோடர் குடகர் பாஷைகளும் அன்ன என்றறிக.

யானை தன் தலைமேல் மண்ணை வாரிப்போட்டுகொள்வதுபோல் இன்னும் பல சைவநிந்தனைகளுக்கும் சைவாசிரியநிந்தனைகளுக்கும் இவர் தன்னை ஆட்படுத்திக்கொண்டதனால் எனக்கு யாதும் மனக்கோட்டமிலது. ஆயினும் அவர் கடிதத்தில் என் கூற்றுக்கு ஆக்ஷேபமாகச் சிலவாதந் தொடுக்கப்பட்டமையால் அவற்றை மாத்திரம் கண்டு நிராகரிக்கின்றேன்.

"ஆரியசம்பந்தமின்றித் தமிழ்க்கிரந்தங்கள் கிடையா" என்றார். இது பிறவிக்குருடன் சூரியசந்திரருண்மையை மறுத்ததொக்கும். இதனை முன்னரே நிராகரித்திருக்கின்றேன். இதன்பொய்மையை மதுரைச்சங்கத்து நூல்களுள் ஒன்றையாவது பார்த்து உணர்வாராக. இக்கலித்தொகையே இதற்குச் சான்றுபகரும்.

"அகத்தியத்திற் கீர்வாணத்தோரணைகள் அனேகங் காணலாம். நாடகத்தை நாடகமெனவே அகத்தியர் கூறுவர்" என்றார். அகத்தியத்தை இப்பெருமான் யாண்டுக் கண்டனரோ! இரண்டொரு தோரணைகளைக்காட்டி உதாகரித்தாலன்றோ அஃது ஆரியச்சிறப்புத் தோரணையென்று தெரியலாம்? அங்கிலேய பிராஞ்சிய ஜர்மானிய ருஷிய கிரேக்க லத்தீனாதி பாஷைகளின் வியாகரணங்களிலெல்லாஞ் சமஸ்கிருதத் தோரணை காணலாமே. எழுவாய் பயனிலைகொண்டு முடியுமென்றால் இது எந்தப்பாஷைத் தோரணை? வியாகரணமென்றபோதே எல்லாப்பாஷை வியாகரணங்கட்கும் பொது இலக்கணமுண்டாயிருத்தல் அவசியமாமே. இயலிசைநாடகத்தமிழெனத் தமிழிற்கூறிய நாடகமும் புராண இதிகாச காவிய நாடகமென வடமொழியார் கூறும் நாடகமும் வேறுவேறென்று அவர் அறிந்திலர் போலும். ஒன்று மொழியியை புவிலாசங்களைக் குறிப்பது. மற்றது கிரந்தநடைசுவைகளைக் குறிப்பது. இவை தம்முள்வேற்றுமையாம்.

"தமிழெழுத்துக்களே கிரந்தாக்ஷரங்களின் திரிபு" என்றார். இதனாற் போந்ததென்? கிரந்தாக்ஷரம் முந்தியதெ

ன்றாகும். தருமன் துரியோதனனுக்கு மூத்தவனென்றாற் பாண்டு திரிதராட்டிரன் தமையனாவானா? இனி "ஆதிகாலத்தில் மனுமான்கள் தேவபாடை பேசினதாகத் தெரியவருகிறது; மூலவாக்கிய வேதம் கீர்வாணமே" என்றதனாற் சித்தாந்தமானது யாது. வடமொழி முந்தியதென்பதே. அவ்வாறு வடமொழியே முந்தியதாகுக. காலத்தால் முந்தியதெல்லாம் பிந்தியதற்குக் காரணமாமா? அதிதி முந்தியவளாதலால் தைத்தியருக்குத் தாயாயினளா? ஒன்றைச் சித்தாந்தஞ்செய்யும்போது அதன் பூர்வோத்தரபக்ஷங்கள் திருட்டாந்தங்களை நிச்சயித்தன்றோ துணிதல்வேண்டும்?

"காசியிற்சங்கத்தை அடக்கத் தவம்புரிந்து வரம்பெற்றுத் தமிழையடைந்தது உலகம் அகத்தியன்மூலம்" என யான் எஞ்ஞான்றுங் கூறிற்றிலேன்.

"கீர்வாணநாயகனை மணந்தவள் வேட்கைவேளையில் மாத்திரம் அவனை இச்சித்துத் தன்மனவழியே நடந்ததினாலன்றோ அந்தப்பட்டி சோபியாமல் இழிவடைந்தாள்" என்று திட்டியுங் "காளமேகமே நீ எமதுநாளின் மேகம்போல் பொய்த்தனையே! சிறப்புத்தானுனக்கு" என்று புலம்பியும் இன்னோரன்ன இழிமொழிகள் செறிந்தும் வருங் கூற்றுக்களுக்கு யான் விடையெழுதுவேனல்லேன். உலகத்தில் இவர் போலியராற் திட்டப்படுவதற்குத் தகுந்த யோக்கியதையாவது உள்ளவனாக யான் மதிக்கப்பட்டதே எனக்குப் பெருஞ்சிறப்பென்று கொண்டனன்.

தமிழுக்குக் காலாந்தரத்தில் இரண்டு பெரும் பூதங்களால் இரண்டு பேரிடையூறுகள் நிகழ்ந்தன. குமரியாறும் அதன் தெற்கணுள்ள நாடுகளுஞ் சமுத்திரத்தின் வாய்ப்பட்டமிழ்ந்தியபோது தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு ஆலயமாய்ச் சர்வதமிழ்க் கிரந்த மண்டபமாயிருந்த கபாடபுரம் அதன்கண் இருந்த எண்ணாயிரத்தொருநூற்றுநாற்பத்தொன்பது கிரந்தங்களோடு வருணபகவானுக்கு ஆசமனமாயிற்று. பாண்டியநாட்டின் வடபாலில் ஆங்காங்குச் சிதறுண்டு குலாவிய,

சாதாரண சனவிநோதார்த்தமான சில கிரந்தங்களும் பள்ளிக்கூடங்களிற் சிறுவர்தங் கல்வித்தேர்ச்சிக்குரியவாய் வழங்கிய சிறுநூல்களுஞ் சில்லறை வாகடசோதிடாதிகளுமே பிற்காலத்தார் கைக்கு எட்டுவனவாயின.

"ஏரணமுருவம்யோக மிசைகணக்கிரதஞ்சாலந்
தாரணமறமேசந்தந் தம்பநீர்நிலமுலோகம்
மாரணம்பொருளென்றின்ன மானநூல்யாவும்வாரி
வாரணங்கொண்டதந்தோ வழிவழிப்பெயருமாள."

எனப்புலம்பிய நமது முன்னோர் இடத்திலிருந்து நாம் அடைந்த பிதிரார்ச்சிதம் வெறும்பெயரினுஞ் சிலவேயாம்.

இப்பால் வடமதுரைச்சங்கம் ஏற்பட்டு, இடமிடந்தோறும் நடைபெற்றுள்ள சுவடிகளைச் சேகரித்துத், தமிழ்ப்பரிபாலனம்பண்ணித், தன்காலத்தும் நானூற்றைம்பது புதுநூல்களை அரங்கேற்றிவைத்தது. அதன்பின்னர்ச் சமணவித்துவான்கள் தலையெடுத்துப் பலபல நூல்கள் இயற்றித் தமிழை வளர்த்தனர். அதன்மேல் இதிகாசபுராணாதிகள் சம்ஸ்கிருதமொழியினின்று வித்துவான்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு மறுபடியுந் தமிழ் தலையெடுத்தபோது, நாடு முகமதியர் கைப்பட, அவர்கள் சோறுக்கு மாறாகவும் விறுவதோ கிரந்தங்கள் மண்மேல் என்று மத வைராக்கியங்கொண்டு, அந்தோ! நமது நூற்சாலைகள் அனைத்தும் நீறாக அக்கினிபகவானுக்குத் தத்தஞ்செய்தனர். இவர்கள் கைக்குத் தப்பின சின்னூல்களே இந்நாளில் நமக்குப் பெரிய அரிய நூல்களாயின. அவையும் இக்காலத்து இன்னுந் தமக்கு என்ன பேரவதி வருமோவென்று பயந்தாற்போல இங்கும் அங்கும் ஒளித்துக்கிடந்து படிப்பாரும் எழுதுவாரும் பரிபாலிப்பாருமின்றிச் "செல்துளைத்தபுள்ளியன்றி மெய்ப்புள்ளி விரவாத சென்னூளேட்டிற்-பல்துளைத்துவண்டுமண ஊழுத வரியெழுத்து" உடையவாய்ச் செல்லினால் அரிக்கப்பட்டும் பாணங்களாற் துளைக்கப்பெற்றும் மூன்றுவதுபூதமான மண்ணின்வாய்ப்படுகின்றன.

என் சிறுபிராயத்தில் எனது தந்தையார் எனக்குக் கற்பித்த சிலநூல்கள் இப்போது தமிழ் நாடெங்குந் தேடியும் அகப்படவில்லை. ஓட்டித் தப்பியிருக்கும் புத்தகங்களுங் கெட்டுச்சிதைந்துகிடக்குநிலைமையைத் தொட்டுப்பார்த்தாலன்றோ தெரியவரும்! ஏடு எடுக்கும்போது ஓரஞ்சொரிகிறது, கட்டு அவிழ்க்கும்போது இதழ் முரிகிறது, ஒற்றை புரட்டும்போது துண்டு துண்டாய்ப் பறக்கிறது. இனி எழுத்துக்களோவென்றால் வாலுந்தலையுமின்றி நாலுபுறமும் பாணக்கலப்பை மறுத்து மறுத்து உழுது கிடக்கின்றது.

இது நிற்க இக்காலத்துப் புத்தகங்களைத் தேடிப் பரிசோதித்து அச்சியற்றும் வித்வசனர்களோ தமக்குப்பொருள்வரவையே கருதி விரைவில் விலைபோகும் விநோத நூல்களையும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உபயோகமான பாடபுத்தகங்களையுஞ் சர்வகலாசாலையாராற் பற்பல பரீக்ஷைகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டு போதனுபாகங்களையுமே அச்சிடுகின்றனர். சரஸ்வதியின் திருநடனஞ் சொலிக்கப் பெற்றனவாகிய சங்கமரீஇய நூல்கள் சிதைந்தழியவும் அவைகளில் அவர்களுக்குச் சற்றேனுந் திருட்டி சென்றிலது.

இதனைக்கண்டு சகிக்கலாற்றாது மனநொந்து அழிந்துபோகுஞ் சுவடிகளை இயன்றமட்டுந்தேடி, அவற்றுட் தமிழிற்குப் பேரிலக்கணமாகிய தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரஞ் சேனவரையம், அதன் பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியம், வீரசோழியம், இறையனாரகப்பொருள், திருத்தணிகைப்புராண மென்று இன்னவற்றைப் பலதேசப் பிரதிகள்கொண்டு பரிசோதித்து அச்சிடுவித்தேன். இதனால் எனக்குப் பிரதிகள் விலைபோகாமல் மூவாயிரத்தைஞ்ஞூறு ரூபா வரை

யிற் திரவியநஷ்டம் நேரிட்டது. இவ்வாறான நஷ்டத்தைத் தருமசீலரான பிரபுக்கள் நன்கொடை முதலிய சகாயஞ் செய்து பரிகரித்தாலன்றி என் முயற்சியைக் கைவிடும்படி நேரிடுவது கண்டு பரிபவமுற்றுச் சென்ற வருஷம் ஆடிமாதம் ஹிந்துபத்திரவாயிலாக ஓர் அப்பம் எழுதி என் குறைமுறையை உலகத்திற்குத் தெரிவித்ததுமன்றி எனது இஷ்டர்கள் பலர்க்குந் தமிழ்ப்பிரபுக்கள் சிலர்க்கும் அக்கடிதத்தின் பிரதியைப் பிரத்தியேகமாகவும் அனுப்பினேன். அது கண்டு அநுதாபமுற்றோர் சிலரன்றி இலர்.

விசுவாவசு தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் அச்சிட ஆரம்பித்தபோது மேல்வரும் நஷ்டத்தை முன்னுணர்ந்து யான் மனந்தளர்ந்தது கண்டு என்னை உற்சாகப்படுத்தி அதனை அச்சிடப்பிடிக்குங் காகிதச்செலவிற்காக, இப்பொழுது மைசூர்சீப்-கோர்ட்டுநியாயாதிபதிகளில் ஒருவராக இருக்குங் கவுரவ அ. இராமச்சந்திரையரவர்கள் கஉ௫-ரூபாவுஞ் சென்னை இராஜதானி வித்தியாசாலைக் கணிதாசிரியர் இராயபஹதூர் பூ. அரங்கநாதமுதலியாரவர்கள் க00-ரூபாவும் முன்னேறக்கொடுத்ததுமன்றி, அந்நூலைப் பதிப்பித்தலால் எனக்கு நஷ்டம் நேரிடும் பட்சத்தில் தாங் கையளித்த பணத்தை யான் தமக்குத் திரும்பக் கொடுக்கவேண்டியதில்லையென்றும் மிக்க தயாளத்தோடு துணைபுரிந்தனர். இவர்களது பாஷாபிமான சிந்தை எவராலும் எத்தித் துதிக்கற்பாலதன்றோ ?

திருத்தணிகைப்புராணச்செலவை எனது உயிர் நண்பரும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு வித்துவானும் பிரபுவுமாகிய கொழும்புத்துறை ஸ்ரீ தி. குமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள் தருவதாக ஒத்துக்கொண்டனர்.

இந்து பத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்திய கடிதத்தைக் கண்டு, ஈண்டுப் பக்கத்திலே குறித்திருக்கும் பிரபுக்கள் தங்கள் தங்கள் பெயர்க்கு நேரே காட்டிய தொகையை எனது முயற்சிக்கும் பிரயாசைக்குந் தமது வெகுமதியாக அனுப்பி உபசரித்து என்னை மிகவுங் கௌரவப்படுத்தினர். அவர்கள் தயாளத்தையும் பரோபகார தேசோபகார சீலத்துவத்தையும் பாராட்டியான் அவர்கள் அனைவர்க்கும் மிக்க நன்றி கூறுகின்றேன். சென்னைப் பாடசாலைப் புத்தக சமாசீயர் முதலியோர் என் முயற்சிக்குத் துணை செய்யும் பொருட்டு வாங்கிய புத்தகங்களின் கிரயமும் ஷை வெகுமதிகளின் தொகையுஞ் சில்லறையில் விலையானதுஞ் சேர்ந்து இப்போது யான் செலவிட்ட பணத்தில் முக்காற் பங்கு வந்து விட்டது எனக்குப் பேரூக்கத்தைக்கொடுத்தது.

	ரூபாய்.
இராஜா சர். த. மாதவராயர்	௪00
சர். ச. இராமசாமி முதலியார்	௪00
கவுரவ நியாயாதிபதி அ. இராமச்சந்திரையர் ...	௧௫0
கவுரவ இராயபகதூர் ரு. ச. சுப்பிரமணியையர்.	௫0
கவுரவ ப. சென்சல்ராயர்	௪0
பேரூர் ஜமீன்தார் மூத்தவிஜய ரகுநாத தம்பைய சாமி துய்ப்சி நாயக்கர்	௭0
ஊற்றுமலை ஜமீன்தார் இருதாலய மருதப்பதேவர்	௪00
கும்பகோணம் சப் கோர்ட் நீதிபதி தி. கணபதி யையர்	௨0
கும்பகோணம் சப் கோர்ட் வக்கீல் சா. இராக வையங்கார்	௨௫
கும்பகோணம் துரைத்தன வித்தியாசாலைத்தலைவர் ஜே. பி. பில்டர்பெக்துரை	௨0
கும்பகோணம் துரைத்தன வித்தியாசாலை பாஷா சிரியர் சா. சேஷையர்	௫0
* கொழும்பு சுப்பிரீம் கோர்ட் நியாயதுரந்தரர் பொ. குமாரசாமி முதலியார்	௨௫
* கொழும்பு சுப்பிரீம் கோர்ட் அத்வகேத் கவுன்ஸல் பொ. இராமநாத முதலியார் ...	௨௫
* மாத்துறை டிஸ்திரிக்ட் கோர்ட் நீதிபதி பொ. அருணாசல முதலியார்...	௨௫
யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை மேற்கு மணியம் ஆ. இரகுநாத முதலியார்	௨0
† செ. பூ. கிஷ்ணசாமி முதலியார்	௨0
ஸ்ரீமத் திருப்பனந்தாளாதீனம் குமாரசாமித்தம்பிரான்	௫0
வித்தியாவிசாரணைக்கருத்தர் ரு. நரஸோஜிராயர்...	௧0
கவித்தலம் துரைசாமி மூப்பனார்	௪0
ராவுளாஜிப் சேலம் இராமசாமி முதலியார் ...	௨0

* இவர்கள் மூவரும் யான் இனிமேற் பிரசுரஞ் செய்யும் ஒவ்வொரு கிரந்தத்திற்கும் தலைக்கு இருபத்தைந்து ரூபா உபசரிப்பதாக எழுதியிருக்கின்றனர்.

† இவர் இதனை யான் அனுப்பிய பிரதிகளின் கிரயமென்றுந் தாம் யாதாயினும் ஒரு நூலை முழுச்செலவுந் தந்து பதிப்பிப்பதாகவும் எழுதியனுப்பினார். இவரிடத்தும், எனது பரமாசாரியர் வேதாரணியாதீனம் சற்குருநாத சுவாமிகள் ஸ்ரீ ஸ்ரீ கைலாசநாததேசிகமூர்த்திகளிடத்தும், திருப்பனந்தாளாதீனம் ஸ்ரீ குமரகுருபரசுவாமிகள் மரபிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீமத் குமாரசாமி முனிவரிடத்தும் பெரும் ஒத்தாசையை எதிர்பார்த்திருந்தேன். எனது தவக்குறையோ தமிழின் துரதிஷ்டமோ தெரியவில்லை இம்மூவரும் இளமையிலேயே தேகமடைய என் நம்பிக்கை நிறைவேறாது போய்விட்டது.

தஞ்சாவூர் சப்கோர்ட்டு நீதிபதி ஸ்ரீ திரு. கனகசபை முதலியாரவர்கள் எனக்கு இம்முயற்சியிற் பணத்திலும்பார்க்கப் பிராசீன நூல்கள் தேடித்தருவதே மிக்க உபயோகமாமென உணர்ந்து மதுரையிலிருந்து நடு பூர்வக்கிரந்த ஏட்டுப்பிரதிகள் அழைப்பித்துத் தந்தார்கள். இவற்றை யான் அத்துணைப் பொன் மொகராவாக மதித்து அவர்களுக்கு வந்தனஞ் செய்கின்றேன்.

தொண்டமான் புதுக்கோட்டை மகாராஜாவின் மந்திரியும் பிரதிகாவலருமாகிய கவுரவ அ. சேஷையசாஸ்திரியாரவர்கள், பூர்வக்கிரந்த பரிபாலனங் காரணமாக யான் படும் பிரயாசையையும் அதனால் எனக்கு நேரிடும் நஷ்டத்தையும் சொல்லக் கேட்டலும், பரமதயாள சீலத்துவம் முகத்தே நின்று சொலிக்கத், தமிழாகிய தமது தாயாருக்கு வந்த நிலைமையான் மிக்க நாணமுற்றார்போல, "யான் யாது செய்தல் வேண்டும்" என்று என்னையே கடைக்கணித்தார்கள். ஏதாவது ஓர் பழையநூல் தாங்கள் தங்கள் பொறுப்பிற் பதிப்பித்தால் நல்லதென்று யான் சொல்லிமுடிக்கா முன்னரோ, தொல்காப்பியப் பதிப்புரையிலும் இந்து பத்திரிகையிற் கடிதத்திலும் யான் கூறியிருக்குமாறு, அப்படியாகுக என்று உத்தரவருளிச் சங்கத்தார் காலத்துப் பேரிலக்கியமாயுள்ளதொன்றைத் தெரிந்து கொள்ளும்படி ஆஞ்ஞாபித்தார்கள். உடனே "கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியே" அவ்விலக்ஷணஞ் செறிந்ததெனவும் முன்னரோ இதனை அச்சிடுதற்கு யான் கொண்ட அவா நிறைவேறுதற்கு இஃது சரஸ்வதிகடாக்ஷமெனவுந் துணிந்து, இதனை அவர்கள் காருண்ணிய திரவியோபகாரத்தைக் கொண்டு இப்பொழுது அச்சிட்டு முடிக்கலாயினேன். அதன் செலவு முழுவதும் அவர்களே கொடுத்தருளினமையாற், கலித்தொகைப் பிரதிகள் விற்பனவாகும் பணத்தைக் கொண்டு பின்னர்க் குறிக்கப்படும் எட்டுத்தொகையில் இன்னும் இரண்டொரு நூலை அவர்கள் பெயரால் அச்சிடுவிக்க உத்தேசித்திருக்கின்றேன்.

இந்த பத்திராதிபர்களாகிய ஸ்ரீ க. சுப்பிரமணியையர், ஸ்ரீ மு. வீரராகவாசாரியரிருவரும், ௩௦ - ௩௫ - பாரத்திற்கு மேற்படாமல் ஒரு நூல் காகிதச் செலவோடு கூடத் தமது அச்சியந்திரசாலையிற் பதித்துத்தருவதாக உத்தரவு செய்தார்கள். இருவர்க்கும் மிக்க வந்தனை செய்து, இவர்களைக் கொண்டு பதிப்பிக்கும்படி, இன்னும் ஒருவராலும் அச்சிற் றோற்றாத தொல்காப்பியம் நச்சினார்க்கினியம் சொல்லதிகாரத்தையும், இஃது என் பொருளதிகாரத்தோடு கூடி நச்சினார்க்கினியம் பூரணமாதற்பொருட்டு, முன் மகாலிங்கையரால் அச்சிடப்பட்ட சொற்பபாகமாகிய எழுத்ததிகாரத்தையுஞ் சேர்த்து ஏட்டுப்பிரதிகள் தேடிப் பரிசோதித்து வருகின்றேன்: இவர்கள் முன் மாதிரியைப் பின்பற்றிப் பிற அச்சுக்கூடத் தலைவர்களுந் தலைக்கொரு பழைய நூலைத் தத்தம யந்திரசாலையில் தக்க வித்துவான்களைக்கொண்டு பரிசோதிப்பித்துப் பதிப்பராயின் எத்தனை நூல் அழியாதொழியும்? அன்றியும் அஃது அருந்தந்திரங்கள் இறவாமல் நிலைபெறுவதற்கானதோர் பெருந்தந்திரமாகுமன்றே?

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார்முன்னர் அவ்வக்காலத்துப்புலவர் கொண்டுவந்து அரங்கேற்றிய நூல்கள் பல்லாயிரமாகும். அவையல்லாமல் அச்சங்கத்தார் தாமாக நமக்கு அருளிய நூல்கள் அநேகம் உண்டு. அவற்றுட் கடைச்சங்கத்தார் அருளியன எட்டுத்தொகை பத்துப்பாடல் பதினெண்கீழ்க்கணக்கென்று மூவகைய. அவை இன்னனவென்பது முறையே

"நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூ
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியே யகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை."

"முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வடமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோல நெடுவாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து"

"நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல
மின்னிலைசொல் காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு."

என்னுஞ்செய்யுட்களான் அறிக. இவற்றுட் கோவையென்றது ஆசாரக்கோவையை. முப்பாலென்றது திரிகடுகம் ஆசாரக்கோவை பழமொழி பஞ்சமூலம் ஆதிய போன்று நாலடி வெண்பாவான் இயன்று அக்காலத்திலே வழங்கிய மூன்று சிறுத்தருமநூல்களையென்றும் இன்னிலை சொல் என்றது இன்னிலை இன்சொல் என்னும் பெயரிய இரண்டு நூல்களின் பெயரையென்றும் உத்தேசிக்கின்றேன். அன்றேல் ஐந்திணை அகப்பொருட்டுறைத்தாய் ஐம்பது செய்யுளான் மாறன் பொறையனார் இயற்றியது ஓர் நூலாக, இவர்க்குக் கீழ்க் கணக்குத் தொகை பதினெட்டாயதெவ்வாறோ? இவ்விடர் நோக்கிப் போலுஞ் சிலர் ஐந்திணையை ஐந்தொகையென்று பாடம் ஓதுவர். அன்னோர் நெடுந்தொகையொன்றொழிய வேறுதொகையின்மையிற் சட்டி சுட்டதென்று நெருப்பிற் பாய்ந்த கள்வனார் போலப் பின்னர் எட்டுத்தொகைக்கு நூல் காணாது பேரிடர்ப்படுவர். "இன்னிலைய காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே" என்றும் பாடமுண்டு. அதனால் இன்னும் இரண்டு குறைவதன்றிக் கணக்குச் சரிபெறாது.

இவ்வாறு கொள்ளாது சிலர் கோவை முப்பால்களை, வாதபுரீசராகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருஞ் சங்கத்தாரைப் பங்கப்படுத்தி அழித்துவிட்ட தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரது பொய்யாமொழித் திருக்குறளுமென்று மயங்கித் தடுமாறுப. பெயர்படைத்த வித்துவான்களுள்ளுஞ் சிலர் இவ்வாறு மயங்கினது நம்போலியரை மிகமயக்குகின்றது. இவ்விரண்டும் நமது தமிழ் வேதமென்றுவது சிந்தித்தாரில்லை. திருச்சிற்றம்பலமுடையார் கையெழுத்தா கீழ்க்கணக்கின் கிழகப்பட்டது !!! இதனை நிராகரிக்க அயற்சாட்

சியும் வேண்டுமோ? பன்னிரண்டு திருமுறையையும் ஒருங்கு சேர்த்து முப்பதாக்கிவிட்டாரில்லை!! மேலும் "நாலடி நான்மணி" என்றற்றொடக்கத்துச் செய்யுள் யாரது? யார்காலத்தது? யாண்டையது? சங்கத்தார் காலத்துச் சங்கத்திரு முன்னர்ச் சங்கப்புலவருளொருவராற் சொல்லப்பட்டதென்பது உண்மையாயின், நாயனார் திருக்குறளின்பின் சங்கம் எங்கேயிருந்தது? இருப்பினன்றோ குறளுங்கூட்டிக் கூறப்படும்! நாற்பத்தொன்பதின்மர் புலவருங் கூடி மனத்தாலும் வாயாலும் வாழ்த்திய மாலையின் சாரம் அதனைத் தமது சிறுநூல்களோடு ஒக்கவைக்கத்தற் கருத்தினையுடையதா!

இந்நூல், முதலிற் குறித்த எட்டுத்தொகையுள் ஒன்று. அது மதுரைக் கடைச்சங்கத்துப் புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவராகிய நல்லந்துவனார் இயற்றியது. சிலர் இவர் இஃது இயற்றினரென்று, சிறந்த கலிச்செய்யுட்களைப் பல நூல்களிலுமிருந்து திரட்டித் தொகுத்தவரென்பர். அவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட அகம் புறம் நற்றிணையென்றின்னோரன்ன நூலுளெல்லாம் அவ்வச் செய்யுளின் கீழ் அதன் ஆக்கியோன் பெயர் குறிக்கப்பட்டதுபோல இதனுட் குறிக்கப்படாமையானும், நல்லந்துவனார் தொகுத்தாரென்று பல்லாசிரியர்கள் கூறிய இடம் அனைத்தும் அவர் "முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச் - சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே" எனவும் "நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப் - படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே" எனவும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் அடுக்கிய முறைபிறழப் பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலெனக் கோத்த தொகுதியையே கொள்ளக் கிடத்தலானும், "உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியார்" புரிவுண்ட புணர்ச்சியென்றற் றொடக்கத்து நெய்தற்கலியின் கீழ்ச் "சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்கை - புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்" என்பதனாற் சொல்லெச்சமுங் குறிப்பெச்சமுமாகத் தம்பேரறிவு தோன்ற ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் செய்யுட்செய்தாரெ

க் கூறியமையானும் இஃது அவ்வாசிரியராற்றாமே இயற்றப்பட்டமை தெள்ளிதின்விளங்கக்கிடந்ததெனக் கூறிமறுக்க.

இது சங்கத்தார் காலத்து இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் பேரிலக்கியமாக் மதிக்கப்பட்டதென்பது அவராற்றாமே கொடுக்கப்பட்ட "கற்றறிந்தாரேத்தும்" என்னும் விசேஷணத்தாற் பெறப்படும். ஆகவே இதன் சிறப்பு இத்துணைத்தென்பது எம்போலியரால் எடுத்துச் சொல்லக்கடவதொன்றன்று. இதன் மகத்துவத்திற்கு யான் காரணங் கற்பிக்கப்புகிற் பொன்னின் மாட்சிமைக்கு மங்கலகரமாகிய மஞ்சணிறத்தையும் வைரத்தின் பெருமைக்கு அதன் துல்லிய வெண்மையையுங் கூறி மெய்ப்பிக்கப் புகுவதொக்கும்.

இது சமஸ்கிருத மொழிகள் தமிழோடுவந்து கலக்கப்பெறாத சுத்த தமிழ்க் காலத்ததென்பது இக்கவிகளுள் வடமொழியென்ற மணமும் இல்லாமையே தெரிவிக்கும். நற்றிணைமுதற் புறநானூறீறாகக் கிடந்த தொகையனைத்தும் இப்பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்தனவாகவும் "ஒன்றே யாயினுந் தனித் தமிழுண்டோ" என்று ஈசானதேசிகர் கூறியது, இற்றைக்கு இருநூறு வருஷத்தின் முன் இவர் காலத்தேதானே இந்நூற்கள் கற்போர் கைக்கு அகப்படாது அருமையாய் மறைந்துவிட்டன என்பதற்குச் சான்றாகுமெனிற் பிழையாமா? பின்னை இக்காலத்தில் இதன் அருமை கூறல் வேண்டுவதென்? இவற்றைக் கற்றோரைக் கண்டாரைக் காண்டலுங் கார்த்திகைப் பிறையாயிற்று.

இது கடைச்சங்கத்தார் காலத்து நடுக்கூற்றின்கட் தோன்றியது. கடைச்சங்கம் ஒழிந்து இரண்டாயிரம் வருடமாயிற்றென்பது வீரசோழியப் பதிப்புரையிற் தமிழின் காலநிரூபணங் கூறிய இடத்துச் சித்தாந்தஞ் செய்து காட்டியிருக்கின்றேன். ஆதலால் இந்நூல் உண்டுபட்டு இப்போது எவ்வாற்றானும் இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞூறுவருஷத்திற் குறையாது. மூவாயிரமெனினும் இழுக்காது.

இதற்கு உரையெழுதினார் மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியார். இம்மகான் இதற்கு உரை எழுதிவையாதொழியின் இந்நூலைப் படித்துணர்தல் இக்காலத்தார்க்கு இசையாது. ஆகவே இத்தமிழ் நமக்கு நச்சினார்க்கினியார் இட்டதோர் பிச்சையென்றுணர்க.

“பச்சைமாலனையமேகம் பய்வநீர்பருகிக் கான்ற
எச்சினாற் றிசையுமண்ணு மமிழ்தென வெழுநா வெச்சில்
மெச்சினா ரூனும் விண்ணோர் மிசைகுவர் வேதபோத
நச்சினார்க்கினியமுனெச்சி னறுந்தமிழ் நுகர்வர் நல்லோர்”

என்றதன் வாய்மைக்கு இஃதொன்றே திருஷ்டாந்தமாம்.

“பாலெல்லாநல்லாவின் பாலாமோ” என்ற உவமைக்கு உவமேயமாக “நூலிற் றெரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமேலழகர் - பரித்தவுரையோ பகர்” என்ப. அது பெரும்பான்மைபற்றி அவரது சொல்வன்மையையும் பொருணுண்மையையுமே நோக்கியது. இஃது அவற்றோடு, “உள்ளுறையுவமமும் இறைச்சிப் பொருளும் - வுள்ளியு நவரச வாரிச மனைஇத் - தெள்ளறிதின் விளக்கிய தீந்தமிழ் செறிந்தது.”

பரிமேலழகரும் நச்சினார்க்கினியாரும் ஓரே காலத்தினர். அவர் திருக்குறள் ஒன்றற்கே உரையெழுதினவர். இவரோ தமது காலத்து உரைபெறாது சிக்குமுக்காய்க்கிடந்த பன்னூல்களைப் பட்டப்பகலில் வெட்டவெளிபோல மயக்கறுத்துக் காட்டி உரைவகுத்த மஹாவியாக்கியானி. பேராசிரியரும் விளங்காமற் தடுமாறிய குறுந்தொகை இருபதுபாட்டிற்குப் பொருள் இவரோ யாவர்க்கும் இனிது புலப்பட மொழித்திறத்தின் முட்டறப் பிட்டுக்காட்டியவரொன்றால் இவர் வல்லபத்திற்கு வேறு சான்று வேண்டிலது.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்குச் சேனாவரையருரையும் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகருரையும் இவருரையினின்றும் வியந்து கொண்டாடப்படற்பாலனவென்றே கொள்ளினார் கொள்க. அதனால் அவர்கள் இவரினும் பெருஞ்சிறப்பும் பயனும் உடையவர்களாகார்கள். என்னை?

அன்னோரிருவரும் தாந்தாம் தாமெடுத்த ஓரொரு நூலுக்கே உரையியற்றியவராதலின். இருவரும் வடநூற்கடலை நிலைகண்டுணர்ந்து அதன் இயைபு கொணர்ந்து காட்டியவர்கள். இவரும் வடநூற்பயிற்சியில்லாதவரல்லர். தமிழிற்கு அவரினுங்காட்டிற் சிறந்த அதிகாரி. இது கருத்தானன்றே "நச்சினார்க்கினியார் சேனாவரையர் பரிமேலழகர் உரையாசிரியர் முதலாயினோர்" என நன்னூல் விருத்தியுரையார் முறைப்படுத்துவைத்தது? தமிழிலுள்ள நுணுக்கங்களை இவர்போல எடுத்துக்காட்டி மாணாக்கர்க்கு மிக உபயோகமாம்படி பெருநூல்கட்கு உரைசெய்த ஆசிரியர் யாரும் இலர்.

இதனால் இவரினுந் தமிழ்வல்லோர் இருந்திலரென்று சொல்லப்புகுந்தேனல்லேன். அகத்தியமஹாமுனிவர்வரத்திற்றோன்றி மிகக் கூரிய விவேகமும் வடகலைப்பயிற்சியும் நுண்ணிய தமிழறிவுமுடையவராய், ஸ்ரீ கைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையிலெழுந்தருளி விளங்கிய சிவஞானசுவாமிகள் இவரையும் புறங்காணவல்லரென்பது அவர் சங்கரநமச்சிவாயதேசிகரியற்றிய நன்னூல் விருத்தியுரையிற் செய்த திருத்தங்களானுந் தொல்காப்பியமுதற் சூத்திரத்திற்கு விரித்துரையாக இயற்றிய தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியானும் நன்கு துணியப்படும். ஆயினும் இலக்கிய இலக்கணங்களுள் யாதாயினுமோர் அரிய பெரிய நூற்கு அவர் உரையெழுதாமையானுஞ், சித்தாந்தசாத்திரத்தை விளக்குதலே முக்கிய கருத்தாயினுந், தமிழின் சிறப்பும் அதன் நுண்மையும் அருமையும் இடந்தொறுஞ் சொலிக்க அவர் செய்த சிவஞானபாடியம் அவராதீனத்து மடாதிபதிகட்கு ஓர் இரத்தின மகுடமாய்க்கிடந்து துலங்கப் பெறுவதன்றித் தமிழ்ப்புலவர் கைக்கு அகப்படாமையானும் அவர் சாமர்த்தியத்துக்குத் தக்க பெரும் பயனைத் தமிழுலகம் அடைந்திலது.

இவரது மகாபாடியத் திவ்வியாமிர்தத்தை உலகம் உண்டுகளிக்க வையாதது, சந்திரனுக்குக் களங்கமுஞ் சூரியனுக்குப் பன்முரிவும்போல, ஒன்றானுங் குறைவின்றி

யலலாச் சுகுணமும் நிறைந்திலங்கும் பரமதயாள மூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீ ஓ ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுக்கும் ஒரு குறைவுண்டென்று சொல்வதற்கு ஏதுவாகின்றது. பூலோகத்தில் ஒரு குறைவாயினுந் தம்பால் இருக்கப் பெறுதார் இலராதலிற் திருஷ்டிபரிகார நிமித்தமாய் இக்குறைவைச் சகித்திருக்கின்றனர் போலும். சைவசமயசாத்திரமாதலிற் பரிபக்குவர்க்கன்றி அளித்தறகாதெனிற், சித்தாந்த சாத்திரமெல்லாம் அச்சின்வாய்த்தோன்றி அகிலலோகமும் பரவிக்கிடக்கும் இஞ்ஞான்றைக்கு ஈதமையாதென்றன்றோ மறுக்கப்படும். மகாசந்நிதானத்தின் திருவுள்ளம் இதனைச் சற்றே சிந்தித்தற்குச் சிவபெருமான் கிருபை புரிவாராக.

நச்சினார்க்கினியார்சமணர்காலத்தராதலின் இந்நூற்கு இவர் உரையெழுதி ஆயிரத்திருநூறுவருஷத்திற்குறையாது. சங்கமரீஇய நூல்களிற்போலச் சீவகசிந்தாமணி முதலிய பிற்றைநூல்களினின்று தமது உரைகட்கு வேண்டிய உதாரணங்கள் ஆங்காங்கெடுத்து ஆண்ட இவர் அவைகள்மலிந்து கிடக்கும் பாரதஸ்காந்தராமாயணங்களிலிருந்து ஓர் இலக்கியமுங்காட்டாதே இவையனைத்தும் இவர்காலத்திற்குப் பிற்றியனவென்று உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலக் கொள்ளக் கிடக்கின்றது. இந்நூற்களின் காலமே அவ்வளவாயிற்றே.

இந்நூற்பதிப்பை ஏட்டுப்பிரதிகளின் போக்கிலே விடாது சிற்சில இடங்களிற் சிலவிகற்பங்கள் செய்திருக்கின்றேன். அவை இன்னனவென உணர்த்தல் என் கடமையாம்.

க. பாட்டுக்கடோறும் முதலிலே அவ்வப்பாட்டின் முற்குறிப்பைச் சொல்லி இஃதின்னதுறைத்தென்று கிளவிகூறிப் பின்னர்ப் பாட்டு வரும். அதனை யான் மாற்றி முதலிலே பாட்டை அச்சிட்டு அதன்கீழ் இஃதின்ன கிளவியெனக் கூறுந் துருத்துறையை அச்சிட்டிருக்கின்றேன்.

உ. பாட்டு முழுதும் ஒருங்கே தொடர்ந்து வாராது எடுத்துக்கொண்ட உரைக்கு வேண்டிய அளவாய்ப் பிளவுப

ட்டுப் பின்னம் பின்னமாய்க் கிடந்தனித ஒரு தொடராகச்
சேர்த்து ஒவ்வொரு கலிப்பாவையும் முடித்த பின்னர் அவ்
வப்பகுதியை முதலும் ஈறுங்காட்டி மீளவும் பகுத்து அப்
பகுதியின் உரையைப் பதித்திருக்கின்றேன்.

௩. விசேட உரைகள் சில உரைக்குமுன்னுஞ் சில உ
ரைக்குப்பின்னுஞ் சில இடைப்பிறவரலாக உரைக்கிடையி
னுங் கிடந்தவற்றை ஒருகிரமப்படுத்தி அனைத்தும் பாடமும்
உரையுமானபின்னரோ வரும்படி சேர்த்திருக்கின்றேன்.

௪. தரவு தாழிசை தனிச்சொற் சுரிதகமென நிகழும்
பாட்டுறுப்புக்களில் மூலம் ஒன்றினும் உரை ஒன்றினுமாகச்
சில இடங்களிற் பிறழ்ந்துகிடந்தவற்றை இரண்டும் ஓரிடத்
தாம்படி உரையிடத்தை மாற்றியிருக்கின்றேன்.

இவைகளுக்கெல்லாம் உதாரணம் எடுத்துக் காட்டி
விளக்கின் மிகவிரியுமென்றஞ்சியும் அதனால் ஒரு பெரும்
பயனில்லாமை நோக்கியும் ஒழித்தனன். இவ்விகற்பங்களி
லெல்லாம் ஓரிடத்துக் கிடந்த வாக்கியத்தைப் பின்னோரிடத்
தில் இடமாற்றிவைத்ததேயன்றி ஆசிரியர் மொழி நடைக
ளில் ஓரெழுத்தையாவது யான் மாற்றியதேயில்லை.

௫. "முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழி
யும் - பொன்னேபோற் போற்றுதல்" அவரினின்று வேறாக
வழிநூல் சார்புநூல் செய்தோர்க்குங் கடஞ்கவே, அவர்
நூலையே அச்சொரூபமாக எடுத்துப் பதிப்பிப்போர் ஓர்
அக்ஷரமாவது மாற்றுதல் பெருந்தவறென்பது யார்க்கும் உ
டம்பாடே. ஆயினும் இந்நூல் துரைத்தனவித்தியாசாலைகளி
லும் பிறகல்லூரிகளிலும் பாடசாலைகளிலும் பயிலல்வேண்
டுமென்னும் அவாவினாற் தற்காலம் அவையிற்றுக்கு இணங்
காததோர் இழிசொல்லும் மகளிரின் சிறப்பவயவத்தின் இ
டக்கர்ப்பெயருமாகிய குஃறொடர்ந்த அன்மொழி இந்நூல்
முழுதினும் பதினோரிடத்திற் பிரயோகிக்கப்பட்டதை ஒழித்
துஞ் செய்யுள் ஊனமுறாதிருத்தற்பொருட்டு அதற்குப்

பதிலாக அவ்வவ்விடத்திற்கு இசைந்த பிற அவயவத்தின் பெயரைச் சந்தத்திற்கு வேண்டிய அளவு விசேஷணத்தோடு புணர்த்தியும் இருக்கின்றேன். அவ்வாறு சொருகியது இன்ன இன்ன மொழி இன்ன இன்ன பாட்டில் இன்ன இன்ன அடியிலென்பதை யாவரேனுருவராயினும் அறிய விரும்பின் அவற்றை ஈண்டுக் காண்க. மாற்றிவைத்த பிரதிமொழியின் பொருளே உரையகத்தும் மாறியிருக்குமென்பது சொல்லவேண்டியதில்லை. நாலாவது பந்தியில் நட்சத்திரக்குறி அக்குறியொடூர்ந்த அன்மொழித்தானத்தைக்காட்டும்.

கலி.	பாட்டு.	வரி.	முன்பாடம்.	பிரதி மொழி.
கடவுள் வாழ்த்து.		௬	அகல். *	அகல் குறி.
பாலை.	௧௩	௫	அகன்ற. *	ஆறொழிற்றிதணி.
குறிஞ்சி.	௧௪	[illegible]	* என்றோழி.	ஆகத்தென்றோழி.
,,	௧௬	௧௬	அகல் * ஆள்.	அமர்நுசுப்பினள்.
,,	௨௪	௬	வரியூர்ந்த * ஆய்.	மயிலியன் மடநல்லாய்.
மருதம்.	௨	௧௦	அகல். *	பிறைநுதல்.
,,	௧௫	௨௧	* வரி.	ஒல்குமிடை.
,,	௨௨	௩௭	அகல் * காழகம்.	அரைசெறி காழகம்.
முல்லை.	௮	௨	அகல். *	நகிலம்.
,,	௯	௧௦	அகல். *	அகல் குறி.
நெய்தல்.	௮	௧௭	தடவர. *	தடவரவாகம்.

இவ்வாறு மாற்றியது குற்றமாயின் அதனை உலகம் மன்னிக்கும்படி பலமுறையும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

'நெருங்கி ரந்தணர் நுவல்குறை பொறுத்திடா ராக்கஞ்
சிந்து மென்னது செகத்தினிற் சுருதியா கமங்கள்
முந்து வாய்மையின் மொழிந்தது நீதியு மதுவே
தந்த தாமெனி லீண்டது தவிர்க்கலாந் தகைத்தே.''

நெய்தற்கலி ௨௬-ம் செய்யுள் ௭-ம் அடியில் "உண்கணிறைமல்க" எனவும் ௧௬-ம் அடியிற் "தூவற" எனவும் பாடமாக, உரையில் அவற்றிற்கு முறையே "உண்கண் நீர் நிறைகையினாலே" எனவும் "வலியறும்படி" எனவும் பொருள் கூறியிருப்பது பிற்காலத்து ஏடெழுதுவோரால் நேரிட்ட தவறென்றும் நீரென்றதற்கும் வலியென்றதற்கும் இயையுமாறு பாடத்தை உறையென்றுந் தாவென்றும் மாற்றிவிடுதல் தகுதியென்றுஞ் சில தக்கோர் சொல்லியும் யான் அதற்கு உடம்பட்டிலேன். நீரிற்கு உறையென்பது போல இறையென்றும் வலிமைக்குத் தாவென்பது போலத் தூவென்றும் முற்காலவழக்கு இருந்திருக்கலாமே. எத்தனை சொற்கள் தற்கால வழக்கில் எடுத்தாளாத பொருளிற் பண்டையோரால் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கிய இலக்கண ஆதாரமாக ஒன்றனைத் தவறென்று ஒருதலையாக நிச்சயித்துழியன்றி ஏட்டுப்பிரதிகள் யாவும் ஒத்திருந்தனவற்றை யான் மாற்றகில்லேன். அடியேன் சிற்றறிவுக்கேற்றமட்டும் பரிசோதனை செய்து அச்சிட்டு அடியோடழிந்து போகும் பழையநூற்களை நிலைநிறுத்துவான் புகுந்தேனாதலின் நூலைத்திருத்துவதும் பொருள் இசையச் செய்வதும் என்கடமையன்று. இயன்றளவும் பூர்வரூபம் பெறச் செய்வதும் இயலாத இடத்து இருந்தபடி உலகிற்கொப்பிப்பதுமே யான் தலையிட்ட தொழிலென்பதை இன்னும் ஒருகால் உலகத்தார் முன் விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்கின்றேன். பிழையாயினவற்றைத் திருத்திப் படித்தல் ஆன்றோர்கடன். கண்ணுக்கும் அகப்படாமற் கிடந்த ஏட்டுப்பிரதிகளைக் கடிதத்திற் பலபிரதிரூபஞ் செய்து கைக்கெட்டப்பண்ணுகின்றேனென்றே கொள்ளுக. முற்றும் வழுவறப் பரிசோதித்துப்

பிரசுரஞ்செய்ய வல்லோர்க்குத், தொல்காப்பியப் பதிப்புரையில் யான் விவரித்துக் கூறிய பல ஏதுக்களால் இவ்வித முயற்சியிற் சிந்தைசென்றிலதாதலினன்றோ, சகிக்கலாற்றாத பரிதாப சிந்தையோடு, பதினாலாம் நாளைப்போரிற் துரியோதனன் தன் சேனாபதியிடஞ் சென்று முறையிட்டு இனி அர்ச்சுனனோடு சண்டையிட யானாவது போகின்றேனென்று போனதையொப்ப யான் இத்தொழிலிற் பிரவேசித்தது. ஆதலால் என்னைக்கடந்து சிற்சில வழுக்கள் இலைமறைகாய் போல் அங்குமிங்குங் கிடப்பின் அதையிட்டு என்மேற் குற்றமேற்றல் மன்றமுகத்தாற் றர்மமாகாதுபோவதினில்லாது நேர்முகத்தாற் பேரநியாயமாமென்றறிக.

இலக்கணக் கொத்துடையார் நூலாசிரியர் உரையாசிரியர் போதகாசிரியரென வகுத்த மூவகை ஆசிரியரோடு யான் பரிசோதனாசிரியரென இன்னுமொன்று கூட்டி, இவர் தொழில் முன் மூவர் தொழிலினும் பார்க்க மிகக் கடியதென்றும் அவர் அறிவு முழுவதும் இவர்க்கு வேண்டியதென்றும் வற்புறுத்திச் சொல்கின்றேன். தூக்கினாலன்றோ தெரியுந் தலைச்சுமை? பரிசோதனாசிரியர் படுங் கஷ்டமும் ஒரு அரியபழைய நூலைச் சுத்த மனச்சாட்சியோடு பரிசோதித்து அச்சிட்டார்க்கன்றி விளங்காது. இவையெல்லாம் அநுபவத்தாலன்றி அறியப்படாப் பொருள்கள். ஒன்றற்கொன்று ஒவ்வாத இருபது இருபத்தைந்து பிரதிகளையும் அடுக்கிவைத்துக்கொண்டு என் கண்காணச் சிந்தாமணி பரிசோதனைசெய்து பதிப்பித்த கும்பகோணம் வித்தியாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் வே. சாமிநாதையரைக் கேட்டால் இந்நால்வகையாசிரியர் பாட்டின் தாரதம்மியம் சற்றே தெரியலாம். எனக்கு அவரும் அவருக்கு நானுமே சாட்சி.

ஒரு நூலைப் பரிசோதித்து அச்சிடுதற்கு, முதலிற் கையெழுத்துப் பிரதிகள் சம்பாதிப்பதே மஹாப்பிரயாசை. அதிலும் ஒருநூல்பழையதும் இலேசில் விளங்காததுமானால் எழுதுவாரும் ஓதுவாருமில்லாமல் இருக்கிற இடமுந் தெரியா

மற் போய்விடுகின்றது. கலித்தொகைப் பிரதிகள் தேட யான் பட்ட கட்டம் வாயினாற் கூறும் அளவைத்தன்று. முதன் முதல் யான் பார்த்தது புதுவை நயனப்பமுதலியாரது மூலபாடப்பிரதி. அது தலையுங் கடையுமின்றிய குறைப்பிரதி. மேலும் பெரும்பாலும் எழுத்துக்கள் சிதைந்து ஒருபாட்டின் ஒருறுப்பாவது முற்றும் வாசிக்க முடியாமற் கிடந்ததாற் படிப்பதற்கே வெறுப்புண்டாய் நீக்கிவிட்டேன்.

பின்னர்த் தொல்காப்பியப்பரிசோதனைக்காகத் தேடியபோது ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் பிரதி அகப்பட்டது. அது கொண்டு கலித்தொகை அருமையுணர்ந்து அதனை எப்படியும் உலகிற்குப் பயன்பட அச்சிடவேண்டுமென்னும் அவாவுற்று ஸ்ரீ ஆதீனமடாதிபதிகளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டேன். காருண்ணியமுங் கலாபரிபாலனமுமே தமது திருமேனியாகக்கொண்டு விளங்குந் திருவாவடுதுறைச் சற்குருநாதசுவாமிகள் உடனே தங்கள் மடத்துப் பிரதியுடன் வேறும் இரண்டு பிரதி தென்றேசத்தினின்று வருவித்தனுப்பி அச்சிட்ட பிரதியும் ௨௰ எடுத்துக்கொள்வதாக உத்தரவுசெய்தது. இப்பேருபகாரத்திற்கு யானே அங்கு அடிமையாவதன்றி வேறு யாது கைம்மாறுளது?

விண்ணுடுகைகலைவழித்தேசிகர் வெவ்வினைக்குறெற்றிக்
கண்ணனசுப்ர மண்யசுவாமிகள் கான்மலரை
நண்ணுத் தலையினசைதீரத்தாங்க நற்கோகழிவாய்
மண்ணுய்ப்பிறந்திலனே ஐயகோ! இந்த வையகத்தே.

சிரமாலையாகவுஞ் சென்முடியாகவுஞ் செய்யகண்ட
சரமாலையாகவும் யானடியேனினையேன் றருவாய்
பரமார்கயிலைப் பரம்பரைக் கோகழிச் சுப்ரமண்யா
மரமாய் நின்பாதகுறடாய் வருதற்கொருவரமே.

மதுரை மடாதிபதிகள் அத்தருணத்தில் தெக்ஷணத்திலே ஸ்தலயாத்திரையிற் பிரசன்னமாகியிருந்தமையாற் திரும்பி ஆதீனம் வந்து சேர்ந்ததன்மேல் என் விண்ணப்பங் கவனிக்கப்படுமென்று கட்டளையிட்டருளியது. பின்னர்

அதனைத் திருவுள்ளத்து அமைத்திலதுபோலும். எஞ்சிய மடங்களிலிருந்து யாதும் பதில் வராமையால் இந்நூல் ஆண்டு இலதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டேன்.

சுவாமிகள் அனுப்பிய பிரதிகளைக்கொண்டு மூலபாடத்தையாவது பரிசோதித்து, ஓர் அரும்பத அகராதியும் இலக்கணக்குறிப்புஞ் சேர்த்து முதலில் அச்சிட உத்தேசித்து, அதனை நல்ல பரம்பரைத் தமிழ் விற்பத்தியுங் கூரிய விவேகமுமுடைய யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீ சிற். கைலாசபிள்ளையைக் கொண்டு எழுதுவித்தேன். பின்னர் மேலே தெரிவித்தவாறு கவுரவ சேஷைய சாஸ்திரியாரவர்கள் ஆஞ்ஞை கிடைக்கப் பெற்றமையால் வேறுபிரதிகளுந் தேடுவான் முயன்று பல இடங்களுக்கும் எழுதலாயினேன்.

யாழ்ப்பாணத்து மல்லாகம் விசுவநாத பிள்ளையவர்கள் புத்திரருந் தமிழ்க்கலைவிநோதந் தமக்குப் பொழுதுபோக்காக உடையவருமான ஸ்ரீ கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள் தமது பிரதியுந், திருமணம் கேசவ சுப்பராயமுதலியார் மயிலை இராமலிங்கப்பிள்ளை பிரதியுந் தயை செய்தார்கள். சென்னைப் பிராசியகிரந்த மண்டபத்துந் தஞ்சைச் சரஸ்வதிமாலிலும் இங்கும் அங்குஞ் சிதறுண்ட சில ஒற்றைகளைச் சேர்த்துக்கட்டி ஒரொரு பிடியேடு கலித்தொகை யென்று அபிதானஞ் சூட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தது. இவற்றைப் பிரயோசனமிராதென்று நீக்கிவிட்டு வேறு எவ்விடத்தும் பிரதி அகப்படாமையால் அகப்பட்ட பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு அச்சிட ஆரம்பித்தனன். போகப்போக ஒன்றொன்றாக ஆங்காங்கு முடிவுபெற்று நான்காவது முல்லைக்கலி முடியுமுன்னந் திருவாவடுதுறைப்* பிரதி ஒன்றொழிய ஏனைய அனைத்துந் தலைகட்டிக்கொண்டன. இத்தசையில் யாது செய்வதென்று தெரியாது மயங்கி, வேலையை நிறுத்தி, இன்னும் பிரதி தேடும்படி ஒரொரு திசைக்கொருவராகக் குணது தெனாது குடாது மூன்றற்கும் மூன்று பெயரை அவ்வத்திசையினுள்ள தக்க உத்தியோகஸ்தர்கள் பெரிய மனுஷர்

களுக்குக் கடிதமெழுதி அனுப்பிவைத்து வடாதிக்கிற்கு யானே பிரயாணமானேன்.

யான் முப்பத்தைந்து வருஷத்தின்முன் பிரமாதீச வருஷம் ஒரு தரம் அருமையான தமிழ் நூல்கள் தேடி யாழ்ப்பாணத்தினின்று இக்கண்டத்தில் வந்து நடமாடியபோது, கூடலூரில் மஞ்சக்குப்பத்திற் சண்முக உபாத்தியாயரென்றோர் வயோதிகரும் புதுச்சேரியில் நெல்லித்தோப்பிற் சொக்கலிங்கபிள்ளையென்றோர் தமிழ்ப்பண்டிதருங் கலித்தொகை வைத்திருந்தது என் ஞாபகத்திற்கு வர, அந்த இடங்களிற் சென்று விசாரித்தேன். முன்னையவர் இருந்த இடமுந் தென்பட்டிலது. பின்னையவர் இருந்த இடத்தில் விசாரித்து, அவர் வமிசத்தில் அவரது தௌகித்திரியுங் குடும்பமும் அடுத்த ஊரில் இருப்பதாகக் கேள்வியுற்று, ஆங்கடைந்து தௌகித்திரியின் நாயகனை வினவியபோது; அவர் ஏதோ ஒரு கட்டுச் சுவடிகள் பூர்வார்ச்சிதமாக வைத்திருக்கின்றோம், நமக்கு அவற்றின் பெயருந் தெரியாது, தங்களுக்கு வேண்டியதிருந்தாற் பார்த்து எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று மகா உதாரத்துவத்தோடு ஏட்டுக்கட்டை அளித்தனர். ஏடுகள் இருந்த நிலைமைகண்டு யானுற்ற பரிபவத்திற்கு என்விழியினின்று பெருகிய கண்ணீரே சாக்ஷி. கலித்தொகையும் அங்கும் இங்கும் மிக ஊனம் அடைந்திருந்தும் எனக்கு வேண்டிய நெய்தற்கலியிருந்தமையால் மிக மகிழ்வோடு வாங்கிவந்தேன்.

அப்பால் திண்டிவனத்திலும் ஒருபிரதி அகப்பட்டது. அதில் நெய்தற்கலியின் முதற்பாகம் இருந்தது.

திரிகோணமலை ஸ்ரீ த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் சென்னைப் பிராசிய கிரந்தமண்டபத்திற் தான் நெய்தற்கலி பார்த்தேனென்று உறுதியாகச் சொன்னமையால் மீளவும் அவ்விடஞ் சென்று முன் யான் நீக்கிவைத்த ஏடுகளை இப்பொழுது எனக்கு வேண்டிய நெய்தற்கலியுடையவாயிருத்தல் கண்டு அளவற்ற சந்தோஷமடைந்தேன். அஃதல்லாமற் பின்னும் ஒரு பிரதி நெய்தற்கலி உரு-ம் செய்யுள்

வரைக்கும் அம்மண்டபத்தே அகப்பட்டது. உடனே பிள்ளையவர்களும் யானுமாக இருந்து அதனை எனது பிரதியோடு ஒத்துப் பார்வையிட்டு ஆங்காங்குக் கண்ட பாட பேதங்களைக் குறித்துக்கொண்டோம்.

பின்னர்த் திருத்தணிகைக் குருசாமி ஐயர் கிரகத்திற் சென்று, சென்னையில் மிகப்பெயர் பெற்றிருந்த வித்துவானாகிய அவரது பிதாமகன் ஸ்ரீ சரவணப்பெருமாளையருடைய புத்தக நாமாவலியைப் பார்வையிட்டதில், அவரது கலித்தொகைச்சுவடி கோயமுத்தூரில் ஒருவர் கையிற் போயிருப்பதாகத் தெரியவந்தது. அதனைச் சின்னாள் இரவலாக வாங்கியனுப்பும்படி அவ்வூரிற் பெரியமனுஷர் சிலருக்குக் கடிதம் விடுத்தேன். அவர்கள் அரவின் சூடிகை அரதனத்திற்கும் ஆழிவாய் இப்பியுண் முத்திற்கும் அவை உயிரோடிருக்குங்காறும் ஆசைகொளல் வேண்டாவாறு போல, இம்மனுஷனுடைய சீவதிசையில் இவர்கைப்பட்ட புஸ்தகங்களைக் கண்ணுற் பார்க்கும் அவாவினை ஒழிகவென்று பதிலெழுதினர். சிவனே! சிவனே! இதுவுங் கலித்தொகையைப் பிடித்ததோர் கலித்தொகையோ என்று உளநொந்தேற்குக், கண்டசிறிதில், அதுவும் மற்றைப்பெரும்பான்மைய பிரதிகளொப்ப நெய்தல்வளம்பெறாது முல்லையோடு முடிந்த பிரதியெனக் கேள்வியுற்றுச் சஞ்சலம் ஒழிந்தேன்.

ஸ்ரீ இராமசாமிசாஸ்திரிகள், ஸ்ரீ கோபாலகிஷ்ணமச்செட்டியார், ஸ்ரீ வைத்தியலிங்கச்செட்டியார் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்களும், ஸ்ரீ வெங்கட்டரமணசாஸ்திரிகள், ஸ்ரீதிருச்சிற்றம்பலபிள்ளை, ஸ்ரீ விசுவலிங்கபிள்ளை, ஸ்ரீ சொக்கலிங்கக்கவிராயர் முதலிய வித்துவான்களும் யான் கடிதவாயிலாகக் கேட்டுக்கொண்டபடி தங்கட்டங்களாலான பிரயாசப்பட்டும் பிரதி கிடையாமையால் அவர்களிடம் யான் அனுப்பிவைத்த மூவரும் வெறுங்கையாய் வந்து சேர்ந்தார்கள். ஆதலால் நெய்தற்கலி முழுமையும் பரிசோதித்தற்கு உபயோகப்பட்டது மூன்று பிரதியே.

குறைப் பிரதியாயினும் முழுப்பிரதியாயினும் அகப்பட்ட இப்பத்துப் பிரதிகளையுங் கொண்டு கலித்தொகையைப் பதிப்பித்து நிறைவேற்றியதில், ஸ்ரீ தொண்டமான் புதுக்கோட்டை மஹாராஜாவின் மந்திரியும் பிரதிகாவலருமாகிய கவுரவ சேஷையசாஸ்திரியாரவர்கள் காருண்ணியத்திற்கு மிக்க கடமை பூண்டொழுகுகின்றேன். இன்னும் இவ்வகைப்பட்ட பழைய அருமையான நூல்களைத்தேடி எடுத்து உலோகோபகாரமாக அச்சிட்டுப் பரிபாலனம் பண்ணத்தக்க ஸ்திதியில் அவர்கள் என்னை வைத்திருப்பதற்காகத் தமிழ் நாடுமுழுவதும் அவர்களுக்கு ஒருங்கு கடமைப்பட்டிருக்கின்றது.

இது நிற்க, இக்காலத் தமிழிலக்கணங் கற்போர் பெரும்பாலும் நன்னூலொன்றையே கற்றுப் பொருள் யாப்பணிகளின் பயிற்சி குன்றிப்போவதால், இலக்கணவிளக்கம் ஐந்திலக்கணமுஞ் சேர்ந்திருப்பதனானும், பேரறிவினர்க்கே புலப்படூஉந் தகைத்தாய தொல்காப்பியம் போலாகாது சாதாரணமாணவர்களுக்கும் உபயோகமாதற்பாலதாதலானும், அது கற்போர்க்கு எளிதின் அகப்படாது ஏட்டுப்பிரதிகளில் மிக அருமையாக மறைந்துகிடத்தலானும், அதனை அச்சிட்டாற் தமிழ் நாடனைத்திற்கும் பேருபகாரமாமென்று எண்ணினேன். அஃது இற்றைக்கு இருநூறு வருஷத்தின் முன், திருவாரூரிலுள்ள அபிஷேகத்தார் மரபிலுதித்த தமிழ்ஞானபானுவாகிய வைத்தியநாத நாவலர் அருளிச்செய்தது. அதனது மகத்துவத்தை அதற்கு இன்று காறுஞ் சான்றோரால் வழங்கிவருங் 'குட்டித் தொல்காப்பியமென்னும் பெயரே இனிது விளக்கும். அன்றியும் அது தோன்றியபின்னர் நன்னூற் பயிற்சி குன்ற, அதுவே தலையெடுத்து வந்தமை ஒன்றுமே அதன் மாட்சியை நன்கு புலப்படுத்தும். ஐம்பது வருஷத்தின்முன் சரவணப்பெருமாளையர் நன்னூற்காண்டிகையை அச்சிட்டு யாவர்க்கும் மிக எளிதில் அகப்படச் செய்யும் வரைக்குங் கற்போர் யாரும் ஓதிவந்ததும் அதுவே.

சூளாமணி மாறியமோதியென்? சூத்திரவிருத்திவான் ஆர்த்ததிர்த் திடித்தென்! கன்னதுரோண சமித்திரதர் என்ன துரோகம் இயைத்திடினுங் "தேரொன்றுகிடையாத குறையன்றேகளத்தவிந்தான் சிறுவன்", அச்சுவாகனங் கிடையாத குறையன்றே இலக்கணவிளக்கம் மடங்கியது?

அதனை யான் எடுத்துப் பிரசுரஞ்செய்யத் துணிந்தும் இதுவரையும் அச்சிட்ட நூல்களால் எனக்கு நேரிட்டிருக்கும் நஷ்டம் இடங்கொடுத்திலதாதலாற் பிறர் திரவிய சகாயம் அவசியம் வேண்டியதாய் அது விஷயத்தை ஆங்காங்குள்ள சில மஹான்களுக்குத் தெரிவித்தேன். அப்பொழுதுந் திருவாவடுதுறை மகாசந்நிதானம் அம்மடத்துப் பிரதிகளும் அனுப்பி ௧00-ரூபாவும் தருவதாக உத்தரவு செய்தது.

அதனை அச்சிட ௧,000-ரூபா பிடிக்குமென்று யான் பகிரங்கஞ் செய்த தோர் விளம்பரத்தைக் கண்ணுற்று, இறங்கூன் கமீஷனராபீஸ் மானேஜர் எனது சகோதரன் செல்வச் சிரஞ்சீவி இளையதம்பிப்பிள்ளையும் அவரது இஷ்டர் சிலருஞ் சேர்ந்து ௫00-ரூபா அனுப்பிவைத்தார்கள். அவ்வுதவியை முன்னிட்டு இலக்கணவிளக்கம் அச்சிடத் தொடங்குவதற்குள், மதுரை போடிநாயக்கனூர் ஜமீன்தார் ஸ்ரீ திருமலைபோடய காமராசயபாண்டிய நாயக்கர் துரையவர்கள் செலவு முழுவதுந் தாமே தருவதாக ஒத்துக்கொண்டு, ௫00-ரூபா அனுப்பி, மீதி அச்சிட ஆரம்பித்தபின் தருவதாகத் தயைபுரிந்தார்கள். இவர்கள் தயாளத்துவம் யாவரானும் வியக்கற்பாலதே. இலக்கணவிளக்கம் இப்போது அதிவிரைவில் அச்சாகிவருகின்றது. சர்வதாரி வருஷத்தோடு பவனிவருமென்று நம்புகின்றேன்.

இறங்கூனிலிருந்து வந்த பணத்திற்கு அதனை அனுப்பினோரது சம்மதிபெற்றுப் பஞ்சகாவியங்களுட் சிறந்த சூளாமணியை அச்சிடக்கருதிப் பரிசோதித்துவருகின்றேன். இஃது யாப்பருங்கலக்காரிகையுரைக் குணசாகரமுனிவர் முதலியோராற் தமக்கு மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்ட மாண்

பிழையுடையதோர் அரிய பூர்வக்கிரந்தம். தமிழ் நாடனைத்திலும் இதற்கு மூன்றுகையெழுத்துப்பிரதியே அகப்பட்டது. பின்னை இஃது எவ்வளவு சிக்கிரத்தில் அந்தரத்தானமடையும் ஸ்திதியிலிருந்ததென்பது வாசிப்போரே உணர்வாராக.

சங்கமரீஇய நூல்களாய் வகுக்கப்பட்ட எட்டுத்தொகை பத்துப்பாடல் பதினெண்கீழ்க்கணக்குட் தலைமைபெற்ற எட்டுத்தொகைகளில் இக்கலித்தொகையும், பத்துப்பாடலுட் திருமுருகாற்றுப்படையுமே இப்பொழுது அச்சில் வந்தன. எஞ்சிய பதினாறனையும் பெயர்மாத்திரையானே அறிந்தாற் போதுமா? பதினெண்கீழ்க்கணக்குட்டானும் இன்னும் வெளிவராது கிடப்பன உள. இவைகளைத் தங்கள் தங்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட சில வித்வாம்சர்களைக்கொண்டு பரிசோதிப்பித்து வெளியில் வரச் செய்யத்தக்க சீமான்கள் யாரும் இல்லையா! தமிழின் அருமையுணர்ந்த பெரியோர் மடாதிபதிகளென்றின்னோர் இவற்றிற் கடைக்கண் சாத்துமாறு சரஸ்வதியே அனுக்கிரகிப்பாளாக.

பழைய சுவடிகள் யாவுங் கிலமாய் ஒன்றொன்றாய் அழிந்துபோகின்றன. புது ஏடுகள் சேர்த்து அவற்றை எழுதிவைப்பாரும் இலர். துரைத்தனத்தாருக்கு அதின்மேல் இலட்சியமில்லை. சரஸ்வதியைத் தம்பால் வசிக்கப்பெற்ற வித்துவான்களை அவள் மாமி எட்டியும் பார்க்கின்றாளில்லை. திருவுடையீர்! நுங்கருணை இந்நாட் தவறினால் பின்பு தவம் புரிந்தாலும் ஒருதரம் அழிந்த தமிழ்நூற்களை மீட்டல் அரிது. யானைவாய்ப்பட்ட விளம்பழத்தைப் பின் இலண்டத்துள் எடுத்துமென்? ஓடன்றோ கிட்டுவது! காலத்தின் வாய்ப்பட்ட ஏடுகளைப் பின் தேடி எடுப்பினுங் கம்மையும் நாராசமுந்தான் மீளும். அரைக்காசுக்கழிந்த கற்பு ஆயிரம் பொன் கொடுத்தாலும் வாராது. சங்கமரீஇய நூல்களுட் சில இப்போது தானுங் கிடைப்பது சமுசயம். முப்பால் அப்பாலாய்விட்டது. என்காலத்தில் யான் பார்க்கப்பெற்ற ஐங்குறுநூறு இப்பொழுது தேசங்கடோறுந் தேடியும் அக

ப்பட்டிலது. எத்தனையோ திவ்விய மதுர கிரந்தங்கள் காலாந்தரத்தில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அழிகின்றன. சீமான்களே! இவ்வாறு இறந்தொழியும் நூல்களில் உங்களுக்குச் சற்றாவது கிருபை பிறக்கவில்லையா? ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! அயலான் அழியக்காணினும் மனந்தளம்புகின்றதே! தமிழ் மாது நுந் தாயல்லவா! இவள் அழிய நமக்கென்னென்று வாளா இருக்கின்றீர்களா! தேசாபிமானம் மதாபிமானம் பாஷாபிமானமென்று இவையில்லாதார் பெருமையும் பெருமையாமா! இதனைத் தயைகூர்ந்து சிந்திப்பீர்களாக.

இந்நூலைப் பதிப்பிக்கும்பொருட்டு ஏட்டுப்பிரதியளித்த கனவான்களுக்கும் இதனைப் பரிசோதித்து அச்சிடுவதில் எனக்கு அப்போதப்போது சகாயஞ்செய்த ஸ்ரீமத் ந. க. சதாசிவப்பிள்ளையவர்கட்கும் ஸ்ரீ யாழ்ப்பாணம் சிந்தாமணி உபாத்தியாயர் வேலுப்பிள்ளையவர்கட்கும் ஸ்ரீ நல்லூர் சிற். கைலாசபிள்ளையவர்கட்கும் ஸ்ரீ திரிகோணமலை ந. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையவர்கட்கும் என் நன்றி கூறுகின்றேன்.

இந்நூற்பதிப்பில் யாவர்க்காயினுங் குற்றங்கூற இஷ்டமுளதாயின், அன்னோர் இன்னும் அச்சிற் றோற்றாத நற்றிணை பரிபாடல் அகம்புறமென்றிவற்றினொன்றைத் தாமாகப் பரிசோதித்து அச்சிடுவித்து அதன்மேற் குறைகூறும்படி வேண்டிக்கொள்கின்றேன். யான் வித்தியாகங்காரத்தினாலாவது திரவிய ஈட்டத்தினாலாவது இதில் ஏற்பட்டவனல்லனென்பதை இன்னுமொருகால் வற்புறுத்துகின்றேன்.

"குற்றமே தெரிவார் குறுமாமுனி
சொற்றபாவினு மோர்குறை சொல்வராற்
கற்றிலாவென் கவிவழு வாயினும்
உற்றுநாடி வல்லோருய்த் துணர்க்கவே."

கயிலாயநாதகுரவேநம:

திருச்சிற்றம்பலம்.

புதுக்கோட்டை.
சர்வஜித்து ஆவணிமீ ௩௨

இங்ஙனம்,
சி. வை. தா.

கலித்தொகை முதற்குறிப்பகராதி.

முதற்குறிப்பு.	கலி.	செய்யுள்.	பக்கம்.	முதற்குறிப்பு.	கலி.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அகலாங்கணிரு	நெய்	௨௬	௪௫௦	உரவுநீர்த்திரை	நெய்	௧௫	௪௧௬
அகவினம்பாடு	குறி	[illegible]	௧௧௮	உரைசெல்வுயர்	நெய்	௨௧	௪௬௭
அகன்ஞாலம்	நெய்	௨	௩௮௧	உறுவளிதூக்கு	மரு	௧௯	௨௪௯
அகன்றுறைய	மரு	௮	௨௧௮	ஊர்க்கானிவந்த	குறி	௨௦	௧௬௮
அணிமுகமதி	குறி	௨௮	௧௯௧	எஃகிடைதொட்	பாலை	௩௧	௯௨
அணைமருளின்	பாலை	௧௩	௪௩	எல்லாவிஃதொ	குறி	௨௫	௧௮௩
அரிதாயவறன்	பாலை	௧௦	௩௪	எல்லாவிஃதொ	முல்	௭	௩௪௬
அரிதினிற்றே	நெய்	௨௪	௪௪௦	எழின்மருப்பெ	நெய்	௨௧	௪௩௦
அரிதேதோழி	நெய்	௨௦	௪௨௭	எறித்தருகதிர்	பாலை	௮	௨௮
அரிநீரவிழ்நீலம்	மரு	௨௬	௨௭௧	என்னோற்றனை	மரு	௨௯	௨௮௫
அரிமானிடித்	பாலை	௧௪	௪௬	ஏஎயிஃதொத்	குறி	௨௬	௧௮௭
அருடீர்ந்தகாட்	நெய்	௩	௩௮௩	ஏந்தெழின்மார்	மரு	௩௧	௨௯௪
அருர்தவமாற்றி	பாலை	௨௯	௮௬	ஒண்சுடர்கல்	நெய்	௪	௩௮௫
அரும்பொருள்	பாலை	௧௭	௫௫	ஒருகுழையொ	பாலை	௨௫	௭௪
அரைசுபடக்க	முல்	௫	௩௩௫	ஒருஉக்கொடியி	மரு	௨௩	௨௬௨
அலர்ந்திகழ்நறு	நெய்	௩௩	௪௮௪	ஒரூஉநீயெங்	மரு	௨௨	௨௬௦
அறனின்றியய	பாலை	௨	௧௧	ஒன், திரப்பான்	குறி	௧௧	௧௪௫
அன்னைகடுஞ்	மரு	௩௨	௨௯௮	கடிகொளிருங்	முல்	௧௦	௩௫௯
ஆமிழியணிமலை	குறி	௧௨	௧௪௮	கடும்புனல்கால்	பாலை	௩௦	௮௯
ஆறல்லமொழி	நெய்	௩௦	௪௭௩	கண்டவரில்லெ	நெய்	௮	௩௯௫
ஆறறியந்தணர்	கடவுள்	வாழ்த்து	௧	கண்டவிரொல்லா	நெய்	௨௩	௪௩௭
இகல்வேந்தன்	முல்	௮	௩௫௦	கண்டேனின்	மரு	௨௫	௨௬௮
இடுமுணெடுவே	பாலை	௧௧	௩௮	கண்ணகனிரு	முல்	௨	௩௧௬
இணைபடநிவந்	மரு	௭	௨௧௫	கதிர்விரிகனை	குறி	௮	௧௩௬
இணையிரண்டி	மரு	௧௨	௨௨௮	கயமலருண்கண்	குறி	௧	௧௦௭
இமயவில்வாங்	குறி	௨	௧௦௯	கருங்கோட்டு	நெய்	௬	௩௯௦
இலங்கொளிம	பாலை	௨௨	௬௬	கழுவொடுசுடு	முல்	௬	௩௪௨
இவர்திமிலெறி	நெய்	௧௯	௪௨௫	காமர்கடும்புனல்	குறி	௩	௧௧௩
ஈண்டுநீர்மிசை	மரு	௩௫	௩௦௮	காராரப்பெய்த	முல்	௯	௩௫௬
ஈதலிற்குறை	பாலை	௨௬	[illegible]௭	கார்முற்றியிணை	மரு	௨	௨௦௧
உண்கடன்வழி	பாலை	௨௧	௬௩	காலவை, சுடு	மரு	௨௦	௨௫௩

முதற்குறிப்பு.	கலி.	செய்யுள்.	பக்கம்.	முதற்குறிப்பு.	கலி.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கொடியவுங்கோ	குறி	௧௮	௧௬௩	பல்வளம்பகர்பூ	பா	௧௧	௫௯
கொடுமிடனுஞ்	பாலை	௩௫	௧௦௪	பன்மலர்ப்பழ	மரு	௧௩	௨௩௧
கொடுவரித்தாக்கி	குறி	௧௩	௧௫௦	பாஅலஞ்செவி	பாலை	௪	௧௮
கோதையாயமு	நெய்	௫	௩௮௮	பாங்கரும்பாட்	முல்	௧௬	௩௭௪
சான்றவிர்வாழி	நெய்	௯௨	௪௩௩	பாடல்சால்	பாலை	௨௭	௮௦
சுடர்த்தொடீ	குறி	௧௫	௧௫௫	பாடின்றிப்பசந்	பாலை	௧௫	௪௯
சுணங்கணிவன	குறி	௨௪	௧௭௯	பாடுகம்வாவாழி	குறி	௫	௧௨௩
செருமிகுசின	பாலை	௧௨	௪௦	புரான்மருண்டுரு	பாலை	௨௦	௯௧
செவ்வியதீவிய	பாலை	௩௮	௫௭	புரிவுண்டபுணர்	நெய்	௨௫	௪௪௩
ஞாலமூன்றடி	நெய்	௭	௩௯௩	புள்ளிமிழகல்வ	மரு	௧௪	௨௩௪
ஞாலம்வறந்தீர	மரு	௧௭	௨௪௯	புனவளர்பூங்	மரு	௨௭	௨௭௩
தளிபெறுதண்	முல்	௧	௩௧௧	புனையிழைநோ	மரு	௧௧	௨௨௬
தளைநெகிழ்பிணி	குறி	௨௩	௧௭௭	பெருங்கடற்	நெய்	௧௪	௪௧௦
திருந்திழாய்கே	குறி	௨௯	௧௯௫	பெருந்திருநிலை	மரு	௧௮	௨௪௭
தீம்பால்கறந்த	முல்	௧௧	௩௬௧	பொதுமொழி	மரு	௩	௨௦௩
துணைபுணர்நதெ	நெய்	௩௮	௪௨௩	பொய்கைப்பூப்	மரு	௯	௨௨௦
துணையுநர்விழை	நெய்	௨௮	௪௬௧	பொன்மலைசுடர்	நெய்	௯	௩௯௮
தெரியிணர்ஞா	நெய்	௧௦	௪௦௦	போதவிழ்பணிப்	மரு	௪	௨௦௬
தொடங்கற்கட்	பாலை	௧	௭	மடியிலான்செல்	பாலை	௩௪	௧௦௧
தொல்லியன்ஞா	நெய்	௩௬	௪௭௯	மணிநிறமலர்ப்	மரு	௫	௨௦௯
தொல்லூழிதடு	நெய்	௧௨	௪௦௫	மரையாமரல்	பாலை	௫	௨௧
தொல்லெழில்வ	பாலை	௨௮	௮௩	மலிதிரையூர்ந்து	முல்	௪	௩௨௭
தோடுறந்தருளா	நெய்	௧௧	௪௦௩	மல்லரைமறஞ்	நெய்	௧௭	௪௨௦
தோழிநாங்கா	முல்	௧௫	௩௭௨	மறங்கொளிரும்	குறி	௬	௧௨௮
நடுவிகந்தொரீஇ	பாலை	௭	௨௬	மன்னுயிரோமுற	பாலை	௩௩	௯௮
நயந்தலைமாறு	மரு	௧௫	௨௩௭	மாணவுருக்கிய	முல்	௧௭	௩௭௬
நயனும்வாய்மை	நெய்	௧௩	௪௦௮	மாமலர்முண்ட	நெய்	௧௬	௪௧௮
நலமிகநந்திய	முல்	௧௩	௩௬௬	மின்னொளிரவி	குறி	௧௯	௧௬௫
நறவினைவரைந்	மரு	௩௪	௩௦௫	முறஞ்செவிம	குறி	௧௬	௧௫௭
நன்னுதால்கா	நெய்	௨௯	௪௫௫	மெல்லிணர்க்	முல்	௩	௩௨௦
நிரைதிமில்	நெய்	௩௨	௪௮௨	மைபடுசென்னி	மரு	௨௧	௨௫௭
நில்லாங்குநில்	மரு	௩௦	௨௯௦	மையறவிளங்கி	மரு	௧௬	௨௩௯
நீரார்செறுவி	மரு	௧௦	௨௨௨	யாரிவனெங்கூ	மரு	௨௪	௨௬௫
நெஞ்சுநடுக்குற	பாலை	௨௩	௬௮	யாரிவனென்னை	முல்	௧௨	௩௬௩
நோக்குங்கால்	குறி	௨௭	௧௮௯	யாரைநீயெம்	மரு	௩௩	௩௦௨
படடபண்ணிப்	பாலை	௧௬	௫௨	வண்டூதுசாந்தம்	மரு	௨௮	௨௮௦

முதற்குறிப்பு.	கலி.	செய்யுள்.	பக்கம்.	முதற்குறிப்பு.	கலி.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வயக்குறுமண்டி	பாலை	உச	எ0	விரிகதிர்மண்டி	மரு	சு	உகஉ
வலிமுன்பின்	பாலை	௩	கரு	வீங்குநீர்வீழ்	மரு	க	ககூஅ
வறனுறலறியா	குறி	கஎ	கசு0	வீயகம்புலம்ப	குறி	௯0	கசக
வறியவனிளமை	பாலை	கூ	௩உ	வீறுசான்ஞால	பாலை	௩உ	கூரு
வாங்குகோனெ	குறி	கச	கரு௩	வெல்புகழ்மன்	நெய்	க	௩எஅ
வாரிநெறிப்பட்	முல்	கச	௩சுகூ	வேங்கைதொலை	குறி	எ	க௩உ
வாருறுவணரை	குறி	உஉ	கஎச	வேயெனத்திர	குறி	உக	கஎக
விடியல்வெங்	குறி	கூ	க௩கூ	வேனிலுழந்த	பாலை	சு	உ௩

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௧	௮	கிழவி	கிளவி	௧௬௩	௬	ஆராயங்	ஆராய்ங்
௨௩	௧௮	னுள்ள	லுள்ள.	௧௪௯	௧௬	பரக்கும்	பலர்க்கும்
௨௭	௧௨	பெபர்	பெயர்	௧௫௪	[illegible]	மலைக்குச்	மலைக்கட்
௩௧	௨௪	மணியே	மணேயே	,,	௧௪	வழை	வாழை
௩௨	௨௯	வறியவள்	வறியவன்	௧௬௮	௭	னல்லா	னல்லா
௩௮	௩	தொழில்	தோழி	,,	௧௭	நிற்கண	நிற்கண்
௪௭	௪	தாயந்த	தாய்ந்த	௧௭௯	௪	நின்னை	நினைப்
௪௯	௨௦	பைதல்	பைதல	௧௮௮	௨௫	னன்றி	னின்றி
௫௧	௨௭	ராகிய	வாகிய	௨௧௩	௩௦	தத்தை	தத்தைத்
௫௭	௨௬	வாய்	வாய	௨௬௨	௧௭	உணர்வு	புணர்வு
௭௨	௨	தன்	தம்	௩௧௬	௨௮	பாட்டு	பட்டு
,,	௨௫	ஷிகா	யிகார	௩௨௪	௩௩	வயிற்றிலெ	வயிற்றிலே
௭௪	௨௬	சாய போ	சாய் பொ	௩௪௦	௪	பட்ட, "	பட்டு, அப்
௭௬	௫	சூடி	குடி	௩௫௬	௨௬	கொடேந்	கோடேந்
௭௮	௨௪	பொலி	போல	௩௫௮	௩	யளே	யளோ
௮௫	௧௮	தைத்தத்	தூர்த்தத்	௩௭௨	௧௧	மறை	இறை
௮௮	௧	அமைத்	அமைந்	௩௮௪	௧௯	மாலை	மாலையை
௯௦	௧௮	தெனக்	தென்? அக்	௩௮௫	௧௭	ரின்று	நின்று
௧௦௧	௨௭	திரு	திரி	௪௦௦	௧௮	பூவின்	பூவின
௧௦௯	௨௪	வீர்ஞ்	வீர்ஞ்	௪௦௨	௫	என்ப	என்பது
௧௧௧	௧௪	யுவம்ம	யுவமம்	௪௧௫	௧௧	அன்று	என்று
௧௧௯	௧௧	செமமற்	செம்மற்	௪௨௫	௮	வாய்மைம்	வாய்மையும்
,,	௧௨	ரேயங்	ரேய்ங்	௪௨௮	௨௨	போத்தரு	பேர்த்தரு
௧௨௧	௧௮	கிழியு	கழியு	௪௩௮	௧௫	உளிஞை	உழிஞை
,,	௩௦	தாழந்த	தாழ்ந்த	௪௪௪	௧௦	கைகள்	கை
௧௨௮	௧௨	தொல்	தொன்	,,	,,	பில்லாத	பில்
௧௨௯	௯	முறிஇ	முறீஇ	௪௬௩	௧௫	மலக	மல்க
,,	௧௩	மாயர்த	மாய்ந்த	௪௬௫	௨௮	சிதைதல்	சிதைத்தல்
௧௩௭	௧	எரேதி	எதிரே	௪௯௭	௧	வெண்டும்	வேண்டும்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலித்தொகை

கடவுள் வாழ்த்து.

க. ஆறறி யந்தணர்க் கருமறை பலபகர்ந்து
தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுர மீமடுத்துக்
கூறாமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்கூளி
மாறாப்போர் மணிமிடற் றெண்கையாய் கேளினி;

படுபறை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்துநீ
கொடுகொட்டி யாடுங்காற் கோடுய ரகலல்குற்
கொடிபுரை நுசுப்பினாள் கொண்டசீர் தருவாளோ;

மண்டமர் பலகடந்து மதுகையா னீறணிந்து
பண்டரங்க மாடுங்காற் பணையெழி லணைமென்றோள்
வண்டரற்றுங் கூந்தலாள் வளர்தூக்குத் தருவாளோ;

கொலையுழுவைத் தோலசைஇக் கொன்றைத்தார் சுவற்
தலையங்கை கொண்டுநீ காபால மாடுங்கான் [புரளத்
முலையணிந்த முறுவலாள் முற்பாணி தருவாளோ;

எனவாங்கு,

பாணியுந் தூக்குஞ் சீருமென் றிவை
மாணிழை யரிவை காப்ப
வாணமில் பொருளெமக் கமர்ந்தனை யாடி.

என்பது, * "வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாற்கு முரித்தே" என்றதன்கண் வகையென்றதனாற் கொண்ட அறுமுறைவாழ்த்தன்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், [illegible]-ம் சூத்திரம்.

றித் தனக்குப் பயன்படும்படி முன்னிலையாகக் கடவுளை வாழ்த்துத லிற் கடவுள்வாழ்த்து எனப் பெயர் பெற்றது.

இதன்பொருள். ஆறறி * * * கேளினி—என்பது, ஆறு அங்கத்தையும் அறியும் அந்தணர்க்கு அரியவாகிய வேதங்கள் பலவற்றையும் அருளிச்செய்து, பகையென்று, தெளிகின்ற கங்கையின் வேகத்தைச் சடையில் ஒருகூற்றிலே அடக்கி, முப்புரத்திலே தீயைச் செலுத்தி, வாக்காற் கூறப்படாமல், மனத்தாற் குறித்த அப்பொருட்கும் எட்டாயல் நிற்குங், கடிதாகிய கூளியினது முதுகிடாத போரினையும் நீலமணிபோலுந் திருமிடற்றினையும் எட்டுக் கையினையும் உடையாய், இங்ஙனங் கட்புலனாய் நின்று இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதொன்றைக் கேள்; என்றவாறு.

பகர்ந்து கரந்து மடுத்து என்னுஞ் செய்தெனெச்சங்கள் செல்லும் என்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிந்து, அது எண்கையாய் என்னுங் குறிப்புப் பெயரோடு முடிந்தது.

இது திருமேனிகொண்டு நின்றாயாயினும் வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாயென்றது.

அவ்வேதந்தன்னைக் கொண்டே ஆறங்கங்களை அறிய வல்லாரென்பது தோன்ற' ஆறறியந்தணர் என்றார். அந்தத்தை அணவுவார் அந்தணர்: என்றது, வேதாந்தத்தையே பொருளென்று மேற்கொண்டு * பார்ப்பாரென்றவாறு.

ஆறு என்னும் வரையறைப் பண்புப்பெயர் அப்பண்பினையுடைய † அங்கத்தை உணர்த்திநின்ற ஆகுபெயர். அது ‡ "கிளந்தவல்ல" என்பதனுட் கூறினும்.

ஆறங்கமாவன, உலகியற் சொல்லை ஒழித்து வைதிகச் சொல்லை ஆராயும் நிருத்தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராய்ந்த ஐந்திரத் தொடக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் பரமார்த்தம் பாமிர்த்திரையம் முதலிய கற்பங்களும், நாராயணீயம் வராகம் முதலிய கணிதமும், எழுத்தாராய்ச்சியாகிய பிரமமுஞ், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமுமாம்.

---

* பார்ப்பார் என்றதன் காரணமும் இதனையுடைமையானுணர்க.

† வாதத்தை என்றும் பாடம்.

‡ தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல் கஉ-ம் சூத்திரம்.

மறையாவன தைத்திரியமும் பௌடிகமுந் தலவகாரமுஞ் சாமவேதமுமாம். இனி வேதவியாதர் வரையறைப்படுத்திய காலத்து ஓதுகின்ற நான்கு வேதமுமாம்.

இனியென்றது, இனி நினைந்து இரக்கமாகின்றேனென்றாற் போல இப்பொழுது என்னும் பொருள் தந்தது.

இது தரவு.

படுபறை * * * சீர்தருவாளோ—எ-து, நின்கையிலே ஒலிக்கின்ற பறை பலவாச்சியங்களையும் ஒலியாநிற்கக், கட்புலனாய்ப் பல வடிவுகளையும் ஈண்டு நின்னிடத்தே ஒடுக்கிக்கொண்டு, கொடிதாகிய கொட்டியென்னுங் கூத்தை நீ ஆடுகின்றகாலத்துப், பக்கம் உயர்ந்த அகன்ற குறியினையுடைய கொடியையொத்த இடையினையுடையாளோ தான் முடிந்துவிடுங் காலத்தினைத் தன்னிடத்தே கொண்ட சீரைத் தருவாள்? ஆண்டுப் பிறர் இல்லையே; எ-று.

கொடுங்கொட்டி, கொடுகொட்டி என விகாரமாயிற்று. கொடுங்கொட்டியென்றார் எல்லாவற்றையும் அழித்துநின்று ஆடுதலின்.

"கொட்டியாடற் கேற்ற மொட்டிய - வுமையவ ளொருபாலாக வொருபா - லிமையா நாட்டத் திறைவ னாகி - யுமையா வுட்கும் வியப்பும் விழைவும் - பொலிவும் பொருந்த நோக்கிய தொக்க - வவுண ரின்னுயி ரிழப்ப வக்களம் - பொலிய வாடின னென்ப மற்றதன் - * விருத்தங் காத்தற் பொருளொடு கூடிப் - பொருத்த வரூஉம் பொருந்திய பாட - றிருத்தகு மரபிற் றெய்வத் துதிப்பே." இதனான் உணர்க.

மண்டமர் * * * தூக்குத்தருவாளோ—எ-து, மிக்குச்செல்கின்ற போர்களிற் பலவாகிய முப்புரங்களை வென்று, அந்த வலியாலே அவர்கள் வெந்து வீழ்ந்த நீற்றை அணிகையினாலே பாண்டரங்கமென்னும் பெயர் பெற்ற கூத்தை நீ ஆடுகின்ற காலத்து, மூங்கிலினது அழகையுடைத்தாகிய அணைபோன்ற மெல்லியவாகிய தோள்களையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்குங் கூந்தலையுடையாளோ அதனிடை நிகழுங்காலத்து அதனையுடைய தூக்கைத் தருவாள்? ஆண்டுப் பிறரில்லையே; எ-று.

* பிரதிகளனைத்தும் விருத்தகாத்தலென்றிருக்கின்றது.

பாண்டரங்கம்; பண்டரங்கமென விகாரமாயிற்று.

"ஏறமர் கடவுண் மூவெயி லெய்வழிக் - கூறுகூ றாகக் கொடியொடும் படையொடும் - வேறுவே றுருவின் விண்மிசைப் பரத்தன - ரவ்வழி யொளியொடு முருவொடுந் தோன்றித் - தேர்முனின்று திசைதலை பனிப்பச் - சுவையுங் குறிப்பு மொழிவில தோன்றி - யவையவை யவ்வழி யாடின னாட - மைந்தரு மகளிருந் தந்நிலை யழிய - மெய்ப்படு சுவையொடு கைப்படை மறப்பக் - கடிய காலக் காற்றென வேற்றவன் - படிநிலை திரியாப், பாண்டரங் கம்மே." இதனான் உணர்க."

கொலையுழுவைத் * * * பாணிதருவாளோ—எ-து, கொலைத் தொழிலையுடைய புலியைக் கொன்று அதன் தோலை உடுத்துக், கொன்றைப்பூவாற் செய்த மாலை தோளிலே அசைய, அயன் தலையை அகங்கையிலே ஏந்துகையினாலே காபாலமென்று பெயர்பெற்ற கூத்தை நீ ஆடுங் காலத்து, முல்லையையொத்த எயிற்றினையுடையாளோ ஒரு தாளத்தின் முதல் எடுக்குங் காலத்தினையுடைய பாணியைத் தருவாள்? ஆண்டுப் பிறிதில்லையே; எ-று.

முல்லை முலையென விகாரமாயிற்று. அணி, உவமவுருபு. ஓகாரம் மூன்றும் எதிர்மறை.

ஒருதாளத்திற்குப் பாணி தூக்குச் சீரொன்றும் மூன்றும் உளவேனும் ஒவ்வொன்று ஓரிடன் மிகுதிவகையாற் சிறந்தமைபற்றி ஒரோவொன்றையே கூறினார். தாழிசைகளிற் சீர்தூக்குப்பாணியென நின்றனவேனும், அவை நிகழும் அடைவுபற்றிச் சுரிதகத்துப் பாணியுந் தூக்குஞ் சீருமென அடைவு கூறினார்.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ-து, என்று சொல்லும்படியாக; எ-று. ஆங்கு அசை; *அவர் கூத்தாடுகின்ற காலங்களையெனினுமாம்.

இது தனிச்சொல்.

பாணியுந் * * * யாடி—எ-து, அழித்தற்றொழிலை நிகழ்த்துகின்ற காலங்களிலே, பாணியுந் தூக்குஞ் சீருமென்று சொல்

* அவ்வாறு பொருள்கொள்ளிற் பகரத்தை இரட்டிக்க.

லப்பட்ட இவையிற்றை மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய உமாதேவி காப்ப ஆடிச், காத்தற்றொழிலை நிகழ்த்துகின்ற இக்காலத்தே ஒருவடிவைக்கொண்டு நேயம் இல்லாத பொருளாகிய எமக்குப் பொருந்தினை; இதற்குக் காரணங் கூறுவாயாக; எ - று.

இது சுரிதகம்.

இப்பாட்டுப் பலமெய்ப்பாடுகளுந் தோற்றுவித்து நின்றதேனும், அவை உரைப்பிற் பெருகுமாதலின், முடிந்த பொருளாற் பிறந்த மெய்ப்பாடே கூறுதும்; அது தன்கட் தோன்றிய ஆக்கம்பற்றிய மருட்கையாம்.

இது நான்கு உறுப்பான் வந்ததேனுந், தேவபாணியான் வருதலின், முதனிலையொத்தாழிசையாகாது. * "ஏனையொன்றே, தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே" என்பதனாற் தேவர்ப் பராயிற்றேனும் வண்ணகமுமாகாது, எண்ணுஞ் சின்னமும் இழத்தலின். ஆகலின் இது எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்குன்றிய கொச்சகவொருபோகாயிற்று.

சீர்வகைக் கலிக்கு † "விராய தளையு மொரூஉ நிலையின்றே." என்பதனாற் தளைவிரவிவரப்பெறும் என்றலிற் செல்லுமென நேரீற்றியற்சீர் வந்தது; ‡ "கலித்தளை யடிவயி னேரீற் றியற்சீர் - நிலைக்குரித் தன்றே தெரியு மோர்க்கே." என்ற விதி கட்டளைக்கலிக்காதலின்.

§ "நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப் - படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே." என்றும், || "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ் - சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும் - வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும் - வருணன் மேய பெருமண லுலகமு - முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச் - சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே." என்றும், நிலம் நான்கேயாகக் கூறலிற் பாலைக்கு நிலம் இன்றெனின், அற்றன்று. ¶ "புணர்தல் பிரிதல் இருத்த லிரங்க-

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், கஅ-ம் சூத்திரம்.
† ,, ,, ,, கச-ம் ,,
‡ ,, ,, ,, உ௭-ம் ,,
§ ,, ,, அகத்திணையியல், உ-ம் ,,
|| ,, ,, ,, ரு-ம் ,,
¶ ,, ,, ,, கச-ம் ,,

னுடலிவற்றி னிமித்த மென்றிவை - தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே." என நால்வகை நிலத்துங் கொண்ட உரிப்பொருட் கிடையே பிரிதலும் உரிப்பொருளாக ஆசிரியர் கொண்டார், அப் பிரிவு நான்கு நிலத்திடையும் பொதுவாய் மயங்கிவருமென்று கருதி. ஆதலான் ஈண்டுப் பாலைத்திணையையுந் திணையாக ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் கோத்தாரென்று கூறுக.

ஆயிற் * "கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய் - முற்படக் கிடந்த வெழுதிணை யென்ப." என்றலிற் கைக்கிளையும் பெருந்திணையுங் கோத்தல்வேண்டுமெனின், அஃது † "உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும் பெறுமே" என்பதனுள் அவை உரிப்பொருளன்மையின் நால்வகை நிலத்தினும் மயங்கிவரப் பெறுமென்றார். ஆகலின் இத்தொகைக்கண்ணும் அவை மயங்கிவரக் கோத்தாரென்று கூறி விடுக்க. அவை வரவரப் பாட்டுக்கள் வந்துழி அவற்றுட் காட்டுதும்.

இனிச், "சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே" என்றவழிச் சொல்லாத முறையாற் சொல்லவும்படுமென்று பொருள்கொண்டமைபற்றிப் பாலை குறிஞ்சி மருதம் முல்லை நெய்தலெனவுங் கோத்தார். ஐங்குறுநூற்றினும் பிறவற்றினும் வேறுபடக் கோத்தவாறுங் காண்க. (க)

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், க-ம் சூத்திரம்.
† ,, ,, ,, சக-ம் ,,

கடவுள்வாழ்த்து முற்றும்.

கலித்தொகை.

—∘∘—

முதலாவது பாலைக்கலி.

உ. தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக
வடங்காதார் மிடல்சாய வமரர்வந் திரத்தலின்
மடங்கல்போல் சினைஇ மாயஞ்செ யவுணரைக்
கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெயி
லுடன்றக்கான் முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலிற்
சீறருங் கணிச்சியோன் சினவலி னவ்வெயி
லேறுபெற் றுதிர்வனபோல் வரையிளந் தியங்குந
ராறுகெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை
மறப்பருங் காத லிவளீண் டொழிய
விறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின்மற் றைஇய;

தொலைவாகி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிளிவென
மலையிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
நிலைஇய கற்பினா ணீநீப்பின் வாழாதாண்
முலையாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை;

இல்லென விரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிளிவெனக்
கல்லிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொரு ளாகுமோ
தொல்லியல் வழாமைத் துணையெனப் புணர்ந்தவள்
புல்லாகம் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை;

இடனின்றி யிரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிளிவெனக்
கடனிறந்து செயல்சூழ்ந்த பொருள்பொருளாகுமோ
வடமீன்போ றொழுதேத்த வயங்கிய கற்பினா
டடமென்றோள் பிரியாமை பொருளாயி னல்லதை;

எனவிவள்,-

புன்கண்கொண் டினையவும் பொருள்வயி னகற
லன்பன் றென்றியான் கூற வன்புற்றுக்

காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல்
யாழ்வரைத் தங்கி யாங்குத் தாழ்புநின்
றொல்கவின் றொலைத லஞ்சியென்
சொல்வரைத் தங்கினர் காத லோரே.

இஃது *"ஒன்றாத்தமரினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்து "நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந் - தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியு - மின்மைய திளிவு முடைமைய துயர்ச்சியு - மன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையு - மொன்றாப் பொருள்வயி னூக்கிய பாலினும்" என்பதனுள் இன்மையது இளிவு கூறி இல்வாழ்க்கைநெறி ஆற்றுதற்குப் பொருள்வயிற் பிரிவேனென்ற தலைமகற்குத், தலைமகளது இயல்பு கூறி, இப்பெற்றியாளைப் பிரியாமையே பொருளாவதெனச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தமை தோழி தலைமகட்கு வந்து சொல்லியது.

(இ - ள்.) தொடங்கற்கட் * * * றையிய—எ - து, இறைவன் உலகுகளைப் படைக்கக் கருதிய இடத்தே, அப்படைத்தற்றொழிலைச் செய்தற்கு உரியனைத் தோற்றிய முதியவனாகிய அயன் முதலாகத், தேவர் வந்து இரக்கையினாலே, தம்மெல்லைகொள்ளாத அவுணருடைய வலியைக் கெடுத்தற்குச், சினத்துக் கூற்றனைப்போலும் வஞ்சனையைச் செய்கின்ற அவுணரை, வஞ்சியாது எதிர்நின்று அடுகின்ற வலியுடனே, மூன்று கண்ணையுடைய இறைவன் மூன்றெயிலையுங் கோபிக்கத், அவன்முகந் தெறுமாறு போல, ஒள்ளிய ஞாயிறு சுடுகையினாலே, வரைபிளந்து பிறராற் சேறற்கரிய மழுவையுடையோன் சினக்கையினாலே அந்த முப்புரம் அழித்தலைப்பெற்று உதிர்வனபோலப், போவார்க்கு வழியில்லையாக வீழ்ந்து குறுக்கிட்டுக் கிடந்த வெம்மை விளங்குந் தொலையாத வழியிடையே, நின்னை மறத்தலரிதாகிய வேட்கையையுடைய இவள் இவ்விடத்தே இறந்துபடும்படியாக, ஐயனே! பொருள்வயிற் பிரியத் துணிந்தீர்; அங்ஙனந் துணிந்த நீர் யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பீராக; எ - று.

கண் காலத்தின்கண் வந்தது. கணிச்சியோன் சுட்டுப்பெயராய் நின்றது.

அமரர் இரக்கையினாலே முக்கணன் மூவெயிலை உடல அவன்முகந் தெறுமாறுபோலக் கதிர் தெறுகையினாலே வரைபிளந்து அவன் சினக்கையினாலே அவ் வெயில் ஏறுபெற்று உதிர்வனபோல உதிர்ந்து இலங்கிய ஆரிடையென்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், சக-ம் சூத்.

கேண்மின் ஐய என்றது ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

கதிர் தெறுதலின் மலைவெம்பிய சுரம் என்றதனான் நடுவுநிலைத் திணைக்குரிய நண்பகலும் வேனிலுங் குறிஞ்சியைச் சார்ந்து தோன்றினமை கூறினர். *"சுரமென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே" என்பதனால், வழியருமை கூறினர். இவ்விதிகள் மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

இது தரவு.

தொலைவாகி * * * னல்லதை—எ-து, முன்புண்டான பொருள்களெல்லாங் கொடுத்துத் தொலைந்த, பின்பு இல்லையாய், வந்து இரந்தவர்களுக்குச் சிறிதுங் கொடாதிருத்தல் இளிவாமென்று கூறி, மலையைக் கடந்துபோய்த் தேடுதலைக் கருதின பொருள் நன்கு மதிக்கும் பொருளாயினும், யான் வருந்துணையும் ஆற்றியிருவென்று ஆற்றுவித்த கூற்றிலே நிலைபெற்ற கற்பினையை முன்பு உடையவள் நீ நீப்பின் இளமைச்செவ்வி முதிர்வினாலே உயிர் வாழாதாளாயினள்; இனி அவளுடைய, நிரம்பிய முயக்கத்தை விரும்புகின்ற முலையினையுடைய மார்பைப் பிரியாதிருத்தல் நின் மனத்திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின், அதுவே பொருளாவதல்லது பிரிகின்றது பொருளாகுமோ? எ - று.

தொலைவு முன்பு உண்டாய்ப் பின்பு இல்லையாதலாம்.

இல்லென * * * னல்லதை—எ - து, எக்காலமும், எமக்குப் பொருளில்லையென்று கூறி வந்து இரந்தவர்களுக்குச் சிறிதுங் கொடாதிருத்தல் இளிவாமென்று கூறி, மலையைக் கடந்துபோய்த் தேடுதலைக் கருதின பொருள் நன்கு மதிக்கும் பொருளாயினும், நமக்குப் பழைய உழுவலன்பு வழுவாமை வருமென்ற கூற்றை உட்கொண்டதனாலே நீ பிரியாயென்கின்ற கூடினவளுடைய, தான் புல்லுதலையே விரும்பின இளமைச் செவ்வியையுடைய மார்பைப் பிரியாதிருத்தல் நின் மனத்திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின், அதுவே பொருளாவதல்லது பிரிகின்றது பொருளாகுமோ? எ - று.

இடனின்றி * * * னல்லதை—எ-து, தம்முடைய இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருளில்லையென்று கூறி வந்து இரந்தவர்க்குச் சிறிதுங் கொடாதிருத்தல் இளிவாமென்று கூறிக், காட்டைக் கடந்துபோய்த் தேடுதலைக் கருதின பொருள் நன்கு மதிக்கும் பொ

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௨௨-ம். சூத்.

ருளாயினும், அருந்ததிபோலே எல்லாருந் தொழுது வாழ்த்தும்படி விளங்கிய கற்பனையை முன்புடையவளுடைய, காமச் செவ்வியாற் பெருமையையுடையவாய, மெல்லியவாகிய தோள்களைப் பிரியாதிருத்தல் நின்மனத்திற்குப் பொருளாயிருக்குமாயின்; அதுவே பொருளாவதல்லது பிரிகின்றது பொருளாகுமோ? எ - று.

பிரியாமையென்றது பின்பு பிரிகின்றதனைத் தோற்றுவித்து நின்றது. 'கற்புக் கற்பனையாதல் கற்பியலான் உணர்க.

பழியொடு வருவன செய்யலாகாதெனத் தோழி விலக்கலின் அசைவென்னும் மெய்ப்பாடு தோன்றிற்று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவிவள் * * * காதலோரே—எ-து, என்று யான் நினக்குக் கூறும்படியாக, இவள் பொலிவழிவினைத் தன்னிடத்தே கொண்டு வருந்தவும், நீ பொருள் தேடப்பிரிகின்றது உனக்கு அன்பு அல்லவென்று யான் சொல்ல, அச்சொல்வனைத் தங்காத காதலோர், பின்னர் நினது இயற்கைநலந் தொலைதலைக்கூற, அச்சொற்கு அஞ்சிப் பரிக்கோலாற் குத்தவுந் நன்னெறியில் நில்லாத செலவுகடகளிற்றொருத்தல் மெல்லிய யானையின் எல்லையிலே தங்கினாற்போல, அன்புற்றுத் தாழ்ந்து, குற்றேவன் மகளாகிய என் கூற்றின் எல்லையிலே தங்கிப் போகாதொழிந்தார்காண்; எ - று.

தோழி தான் செலவழுங்குவித்தமை கூறினாள். கூறவென்பதனைத் தொலைதலோடுங் கூட்டுக.

தங்கினர் என்பதனாற் தங்காமையும் வந்தது.

தங்கினாற் போலவென்னும் தொழிலுவமத்திற்கு அன்பன்றென்றதுந் தொல்கவின் றொலைதலென்றதும் பொருளாயினவாறு காண்க. யாழ் தோழியும் அவள் கூறியது யாழிசையுமாகக் கொள்க.

எனவிவள், தனிச்சொல். எஞ்சியது சுரிதகம்.

இச்சுரிதகத்தாற் தலைவற்கு உண்டாகிய அருளென்னும் மெய்ப்பாட்டாற் தலைவிக்குப் புணர்வென்னும் உவகை பிறந்தது.

செலவழுங்கலின் முல்லையாமெனின், ஆகாது; * "செலவிடையழுங்கல் செல்லாமை யன்றே-வன்புறை குறித்த தவிர்ச்சி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், சஉ-ம் சூத்.

யாகும்" என்றாராகலின். இவ்விதி மேற் செல்வழுங்குவனவற்றிற் கெல்லாங் கொள்க.

* "ஒத்தா ழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே - கொச்சக முற ழொடு கலிநால் வகைத்தே." "ஒத்தா ழிசைக்கலி யிருவகைத் தாகும்." "இடைநிலைப் பாட்டுத் தரவுபோக் கடையென - நடைபயின் றொழுகு மொன்றென மொழிப." "தரவே தானு நாலடி யிழிபா - யாறிரண் டுயர்பென் றறையவும் படுமே." "இடைநிலைப் பாட்டே, தரவகப் பட்ட மரபின வென்ப." "அடைநிலைக்கிளவி தாழிசைப் பின்னர் - நடைநவின் றொழுகு மாங்கென் கிளவி." "போக்கியல் வகையே வைப்பெனப் படுமே." "தரவிய லொத்து மதன கப்படும் - புரைதீ ரிறுதி நிலையுரைத் தன்றே." என்று அகநிலையாகிய கட்டளை யொத்தாழிசைக்குக் கூறிய இலக்கணஞ் சிர்வகையொத்தாழிசைக ட்கும் ஒத்தலில் இவ்விலக்கணங்கொண்டு இத்தொகையில் ஒத்தாழிசை செய்தாரென்றுணர்க.

அவற்றுள், இது மிகத்துள்ளிவந்த பத்தடித்தரவும், † "ஒத்தாழிசையு மண்டில யாப்புங் - குட்டமு நேரடிக் கொட்டின வென்ப." என்பதனால் ஒத்த தாழ்ந்த ஓசைபெற்றுத், தரவகப்பட்ட மரபினவாய் ‡ "ஒத்து மூன்றாகு மொத்தா ழிசையே." என்பதனான் ஒத்து மூன்றாய்வந்த தாழிசையும், நடைநவின்றொழுகுமென்றதனால் "எனவிவள்" என்று பொருள் பெற்றுவந்த அடைநிலைக்கிளவியும், இடைநிலைப்பாட்டின் பொருள்முடிவு காட்டித் தரவிற்சுருங்கி வந்த சுரிதகமும் பெற்றுத், தரவினுந் தாழிசையினும் நேரீற்றியற்சீரும் பெற்றுத், தரவின்கண் ஏறுபெற்றுநின்ற நேர்புநேர்நிரையாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் பெற்றுவந்த முதனிலையொத்தாழிசைக்கலிப்பா.

§ "எழுசீ ரிறுதி யாசிரியங் கலியே." என்பதனால் ஈற்றடி நாற்சீரும் அயலடி முச்சீருமாக எழுசீரான் இற்றது சுரிதகம். இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க. (௧)

௩. அறனின்றி யயறூற்று மம்பலை நாணியும்
வறனீந்தி நீசெல்லு நீளிடை நினைப்பவு
மிறைநில்லா வளையோட விதழ்சோர்பு பனிமல்கப்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௧௪௦—௧௪௯-ம் சூத்.
† ,, ,, ,, ௧௪௫-ம் சூத்.
‡ ,, ,, ,, ௧௪௬-ம் ,,
§ ,, ,, ,, ௭௯-ம் ,,

பொறைநில்லா நோயோடு புல்லென்ற நுதலிவள்
விறனல னிழப்பவும் வினைவேட்டாய் கேளினி;

உடையிவ ளுயிர்வாழா ணீநீப்பி னெனப்பல
விடைகொண்டியா மிரப்பவு மெமகொள்ளா யாயினை
கடைஇய வாற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை
யடையொடு வாடிய வணிமலர் தகைப்பன;

வல்லைநீ துறப்பாயேல் வகைவாடு மிவளென
வொல்லாங்கியா மிரப்பவு முணர்ந்தீயா யாயினை
செல்லுநீ ளாற்றிடைச் சேர்ந்தெழுந்த மரம்வாடப்
புல்லீவிட் டிறைஞ்சிய பூக்கொடி தகைப்பன;

பிணிபுநீ விடல்சூழிற் பிறழ்தரு மிவளெனப்
பணிபுவந் திரப்பவும் பலசூழ்வா யாயினை
துணிபுநீ செலக்கண்ட வாற்றிடை யம்மரத்
தணிசெல வாடிய வந்தளிர் தகைப்பன;

எனவாங்கு,

யாநிற் கூறவு மெமகொள்ளா யாயினை
யானு திவர்போ லருள்வந் தவைகாட்டி
மேனின்று மெய்கூறுங் கேளிர்போ னீசெல்லுங்
கானந் தகைப்ப செலவு.

இது தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி, தலைமகட்கு அஃது உணர்த்து, அவளது ஆற்றாமையின்வகை தலைமகற்கு உணர்த்தவும், பின்னும் பிரிவின் மேற் சென்ற உள்ளத்தனாயினானை, நீர் செல்லுங் கானமே நும்மை இடிக்குங் கேளிர் போல விலக்குமென, அவன் செலவழுங்கும்வகை அவள் கூறியது.

(இ - ள்.) அறனின்றி * * * கேளினி—எ - து, யான் நின் பிரிவை உணர்த்துகையிலேலே முன்கையிற் கிடவாவாய வளை கழலக், கண்ணீர் இமையினின்று முன்னர்ப் பெருக வீழ்ந்து, பின்னர் இமை நிறையும்படி நிற்கப், பொறுக்கும் அளவில் நில்லாக் காம நோயாலே பொலிவழிந்த நுதலினையுடைய இவள் பின்பு அயலிலுள்ளார் தந் நெஞ்சில் அறமின்றாய் வெளியாகக்கூறும் அம்பலைக் கூசுதலானும், நீ அரிதாகக் கடந்து செல்லும் நீண்ட வழியில் வற்

கடமான காலத்தை நினைக்கையினாலும், நின்று வெற்றியையுடைய நலத்தை இழவாநிற்கவும், வினைமேற் சேறலை விரும்பினவனே இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதனைக்கேள்; எ - று.

இது தரவு.

உடையிவள் * * * தகைப்பன—எ - து, நின்போக்கைத் தடுத்தல் கொண்டு நின்னை உயிராகவுடைய இவள் நீ பிரிவையாயின் உயிர்கொண்டிராளென்று பலவற்றைக் கூறி யாங்கள் இரந்துகொள்ளவும், எம்முடைய வார்த்தைகளைக் காரியமென்று கருதாயாயினாய். இனி நின்னைப் போகாமற் தடுப்பன நின் நெஞ்சைச் செலுத்தின வழியிடத்து, நீர் நீக்கப்பட்ட வறுவிய சுனைகளிடத்து இலைகளோடே கூடி வாடிய அழகிய மலர்கள்; எ - று.

என்றதனான், இவளையன்றிச் சுற்றத்தாருங் கெடுவரென்றாள்.

*" எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளு - மந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும் - வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்" என்பதனான் மருதத்துப்பூப் பாலைக்கண் வந்தது.

வல்லை நீ * * * தகைப்பன—எ - து, நீ கடுகத் துறப்பையாயின் இவள் வகுப்பையுடைய உறுப்புக்கள் கெடுமென்று நினக்குப் பொருந்தும் வழியாலே யாங்கள் இரந்துகொள்ளவும், இவள் வருத்தத்தை அறியாயாயினாய். இனி நின்னைப் போகாமற் தடுப்பன நீ போம் நீண்டவழியிடத்து, நழுக்குப் பற்றுக் கோடென்று சேர்ந்து படரப்பட்ட மரம் வாட, அதனைச் சேருதலைக் கைவிட்டு வீழ்ந்து கிடந்த பூங்கொடிகள்; எ - று.

மரந் தலைவியுங் கொடி சுற்றமுமாகக் கூறினாள். மரத்தினது நிழலில் நிற்றலிற் கொடி மரம் வாடும் அளவும் நின்றது.

பிணிபுநீ * * * தகைப்பன—எ - து, நீ சில நாட் பிணித்துக்கொண்டு பின்னைக் கைவிடுதலைக் கருதுவாயாயின் இவள் இறந்துபடுவளென்று தாழ்ந்து வந்து இரந்துகொள்ளவும், வினைவயிற் செல்லுமாறு பலவற்றையுஞ் சூழ்வாயாயினாய். இனி நின்னைத் தடுப்பன, நீ போதற்கு நெஞ்சாற் துணிந்து கண்டு வைத்த வழியிடத்தின், முற் கூறிய மரத்தின் அழகு போக, வாடிக்கிடந்த அழகிய தளிர்; எ - று.

* தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் அகத்திணையியல், ௧௯-ம் சூத்திரம்.

முற்படக் கூறிய நீரும்மலரும் மரமுங்கொடியும் போலப் பற்றுக்கோடாதலன்றி இவளுஞ் சுற்றமும் முதலுஞ் சினையுமாய் இருப்பர் என்றதாயிற்று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

இத்தாழிசைகளிற் கூறிய இறைச்சிப் பொருள்கள் வினைப் பொருட்கு உபகாரப்பட்டு நின்றவாறு காண்க.

எனவாங்கு—எ - து, என்று; எ - று. ஆங்கு அசை.

இது தனிச்சொல்.

யானிற் கூறவும் * * * செலவு—எ - து, யாம் நினக்குக் காரியஞ் சொல்லவும், எம்முடைய கூற்றுக்களை நெஞ்சாற் கொள்ளாயாயினாய். இனி இவளைப்போலே, கண்டார்க்கு அருள் வருதற்குக் காரணமானவையிற்றை மேன்மேலே காட்டி, உனக்கு மேலாய் நின்று உண்மை கூறிக் கழறுங் கேளிலாப் போல நின் போக்கைத் தடுப்பன நீ செல்லுங் காடு; எ - று.

இது சுரிதகம்.

எமகொள்ளாயாயினையெனத் தலைவற்கு நிகழ்ந்த விரைவு கண்டு தோழிக்கு அச்சம் பிறந்தது. இதனாற் தலைவற்கு இழிபு பிறந்தது.

தகைப்ப என்றது அன்சாரியை பெறாது நின்ற அகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

*"தோழியுள் ளுறுத்த வாயில் புகுப்பினு - மாவயி னிகழு மென்மனார் புலவர்" என்பதனாற் தலைவி செலவழுங்குவித்தற்குப் போகவிட்டமையாற் தன்னுடன் ஏனைவாயில்களுங் கூறினமை தோன்ற, யாம் நிற் கூறவுமென்றும் எமகொள்ளாயாயினையென்றுந், தாழிசைகளினும்; யாம் இரப்பவும் எமகொள்ளாயாயினையென்றும் யாம் உரைப்பவுமென்றுங் கூறியவாறு காண்க.

யானிற் கூறவு மென்றும் பாடம்.

இது ஐந்தடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (௨)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், சூ. ௯௪.

ச. வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கைப் புலிநோக்கிற்
சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தைய
ரற்றம்பார்த் தல்குங் கடுங்கண் மறவர்தாங்
கொள்ளும் பொருளில ராயினும் வம்பலர்
துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்துயிர் வௌவலிற்
புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொ ளாரிடை
வெள்வேல் வலத்திற் பொருடரல் வேட்கையி
னுள்ளினி ரென்ப தறிந்தன ளென்றோழி ;

காழ்விரி வகையார மீவரு மிளமுலை
போழ்திடைப் படாமன் முயங்கியு மமையாரென்
றாழ்கதுப் பணிகுவர் காதலர் மற்றவர்
சூழ்வதை யெவன்கொ லறியே னென்னும் ;

முள்ளுறழ் முளையெயிற் றமிழ்தூறுந் தீநீரைக்
கள்ளினு மகிழ்செயு மெனவுரைத்து மமையாரென்
னொள்ளிழை திருத்துவர் காதலர் மற்றவ
ருள்ளுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும் ;

நுண்ணெழின் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தங்
கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரொன்
னொண்ணுத னீவுவர் காதலர் மற்றவ
ரெண்ணுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும் ;

எனவாங்கு,

கழிபெரு நல்கலொன் றுடைத்தென வென்றோழி
யழிவொடு கலங்கிய வெவ்வத்த ளொருநாணீர்
பொழுதிடைப் படாப்பின் வாழ்வாளோ
வொழிகினிப் பெருமநின் பொருட்பிணிச் செலவே.

இது பொருள்வயிற் பிரிவேனென்ற தலைமகற்குத், தோழி, தலைவி செலவுக் குறிப்பு அறிந்தவாறும், அவளது ஆற்றாமையும் உணர்த்திச், செலவு ஒழிவாயாகவெனக் கூறியது.

(இ - ள்.) வலிமுன்பின் * * * என்றோழி—எ - து, கூற்றுதல் அமைந்த வில்லினையும் உடையராய்க் கடைகுழன்ற வளர்ந்த

மயிரினையும் உடையராய்ப் பிறர்க்குக் குற்றஞ்செய்தலைப் பார்த்திருக்கும் மெய்வலியுடைத்தாகிய வலியினையும் வற்கென்ற உடம்பினையும் புலிபோலும் பார்வையினையும் உடைய தறுகண்மையையுடைய மறவர் தாம் வம்பலர் பக்கற் பெறுவதொரு பொருளினையுடையரல்லராயினுந் தங்கள் அம்புபட்டுப் பதைப்பாரைக்கண்டு மனம் மகிழ்வதற்குத் தொடர்ந்து சென்று உயிரைக்கொள்ளுகையினாலே பறவைகளும் பறத்தலைச் செய்யாத வருத்தத்தைக்கொண்ட தொலையாத வழியை வெள்ளிய வேலை வலக்கையிலே ஏந்திப் பொருளைத் தேடிக்கொண்டு வருதலின்மேலுள்ள விருப்பத்தினாலே நினைந்தீரென்று தனக்கு வெளியாகச் சொல்லுகின்ற நும்முடைய செயலை என் தோழி அறிந்தாள்; எ - று.

இது பாலைநிலத்திற்கு உரிய செய்தி கூறிற்று. ஆரிடையை உள்ளினிரென்க.

இது தரவு.

காழ்விரி * * * என்னும்—எ-து, காதலர், முத்துவடங்கள் விரிந்த கலத்தை அகத்திட்டுக்கிடக்கின்ற ஆரம் மீதே கிடந்தசையும் இளைய முலையை ஒருபோதும் இடையீடுபடாமற் றழுவியும் அதனாலும் வேட்கை தணியாராய், என்னுடைய கூட்டத்தாற் றாழ்ந்த மயிரைக் கோலஞ்செய்வர்; பின்னை, அவர் சூழ்கின்ற காரியம் எத்தன்மையதுகொல்? அதனை யான் அறியேனென்று கூறுநிற்கும்; எ-று.

மேற் கலங்களுங் கீழ்ப் பல முத்துவடங்களுமாகிய ஆரம்.

முள்ளுறழ் * * * என்னும்—எ-து, காதலர், முள்ளை மாறுபடுகின்ற முனையினையுடைய நாணன் முளைபோலும் எயிற்றிடத்து விடாமல் ஊறும் அமிழ்துபோலும் இனிய நீரைக் கள்ளினுங்காட்டில் மகிழ்ச்சியைத் தருமென்று கூறியும் வேட்கை தணியாராகி என்னுடைய ஒள்ளிய பூண்கள் புணர்ச்சியால் நிலைகுலைந்தவற்றைப் பழைய நிலைகளிலே கிடக்கும்படி திருத்துவர்; பின்னை, அவர் நினைக்கின்ற காரியம் எத்தன்மையதுகொல்? அதனை யான் அறியேனென்று கூறுநிற்கும்; எ - று.

அக்கள்ளென்று பாடமாயின், இங்ஙனம் மிகக்களிப்பிக்குங் கள்ளென்க. திருநீரையும் பாடம்.

நுண்ணெழின் * * * என்னும்—எ-து, காதலர், கூரிய அழகினையும் மாமை நிறத்தினையுமுடைய சுணங்குபரந்த மார்பந் தங்க

ன்னோடு எதிராக வைத்துக் கட்டினதென்று யாங் கூறும்படி இமை யாமற் பார்த்தும் வேட்கை தணியாராய் நின்னுடைய ஒள்ளிய நுத லைப் புணர்ச்சியால் அரும்பிய வியரைத் துடைப்பர். பின்னை, அவர் சூழ்கின்ற காரியம் எத்தன்மையதுகொல்? அதனை யான் அறி யேனென்று கூறாநிற்கும்; எ - று.

தொடுத்தது தொடுத்தென விகாரமாயிற்று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

இத்தாழிசைகளிற் தலைவிக்கு ஆராய்ச்சி பிறந்ததனைத் தோழி கூறினாள்.

*"பொழுதுதலைவைத்த" என்னுஞ் சூத்திரத்து நிகழு மென்றதனாற் பெருந்திணைக்கேயன்றி ஏனைத்திணைக்கண்ணும் வனப் புரிகுதி கூறப்பெறுமென்றலிற் தாழிசைகளிற் தலைவி வனப்பு மிகுதி கூறினாள்.

எனவாங்கு—எ - து, என்று அவள் கூறும்படியாக; எ - று ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

கழிபெரு * * * செலவே—எ - து, புணர்ச்சிப்பின்னர் நிகழ்த்தின மிக்கபெரிய தலையளி ஒருபிரிவையுடைத்தென்று உட் கொண்டு என் தோழி நெஞ்சழிவாலே கலங்கிய வருத்தத்தையு டையள், இத்தன்மையாள் ஒருநாள் ஒருபொழுது கூட்டம் இடை யீடுபட நீர் பிரிவீராயின் உயிர் கொண்டு இருப்பாளோ? இராள். ஆதலாற் பெருமா! நின்னுடைய பொருளிடத்து நெஞ்சு பிணித்தலாற் செல்லுஞ் செலவைத் தவிர்வாயாக; எ - று.

இதனாற் தலைவற்கு இழிபு பிறந்தது.

இது † "நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்." என்றத னாற் தலைவன்கண் நிகழ்ந்தவஞ்சனந் தலைவி நினைந்து பிரிவனென்று கருதுதற்கு நிமித்தமாயிற்று.

‡ "செய்பொரு ளச்சமும் வினைவயிற் பிரிவு - மெய்யுற வு ணர்தலுங் கிழவி பாராட்டே" என்பதனாற் தலைவன் தலைவியைப்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௪௨ம், சூத்.
† ,, ,, அகத்திணையியல், ௪௧-ம், ,,
‡ ,, ,, பொருளியல், ௧௮-ம் ,,

பாராட்டியது அவட்குச் செய்பொருள் அச்சமும் வினைவயிற்பிரிவும் உணர்த்தி நின்றவாறு காண்க.

இது சுரிதகம்.

இஃது எட்டடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லுந் தரவின் பாகமாகிய சுரிதகமும் நேரீற்றியற்சீரும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.

ரு. பாஅல் அஞ்செவிப் பணைத்தாண் மாநிரை
மாஅல் யானையொடு மறவர் மயங்கித்
தூறதர் பட்ட வாறுமயங் கருஞ்சுர
மிறந்து நீர்செய்யும் பொருளினும் யாமுமக்குச்
சிறந்தன மாத லறிந்தனி ராயி,
னீளிரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவலி
னாள்வினைக் கழிந்தோ ருறபு லல்லதைக்
கேள்பெருந் தகையோ டெவன்பல மொழிகுவ
நாளுங் கோண்மீன் றகைத்தலுந் தகைமே ;

கல்லெனக் கவின்பெற்ற விழவாற்றுப் படுத்தபிற்
புல்லென்ற களம்போலப் புலம்புகொண் டமைவாளோ;

ஆள்பவர் கலக்குற வலைபெற்ற நாடுபோற்
பாழ்பட்ட முகத்தோடு பைதல்கொண் டமைவாளோ;

ஓரிரா வைகலுட் டாமரைப் பொய்கையு
ணீர்நீத்த மலர்போல நீநீப்பின் வாழ்வாளோ ;

எனவாங்கு,

பொய்ந்நல்கல் புரிந்தனை புறந்தரல் கைவிட்
டெந்நாளோ நெடுந்தகாய் நீசெல்வ
தந்நாள் கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே.

இது தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிவலெனக் கேட்ட தோழி தான் ஆற்றாளாய் நீர் செய்யும் பொருளினும் யாம் உமக்குச் சிறந்தேமென்பது நும் உள்ளத்து உளதெனின் நும்மை நாளும் புள்ளும்

விலக்குமென்வும், இவள் பிரிந்திருப்பார் இருக்குமாறு இருப்பாளல்லள், பிரிந்த அன்றே இறந்து படுவளென்வுஞ் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தது.

(இ - ள்.) பாஅ * * * தகைமே—எ - து, தத்தம் பகுதிகளையும் அழகிய செவிகளையும் பெருமையையுடைத்தாகிய தாள்களையும் மதத்தாலுள்ள மயக்கத்தினையுமுடைய யானைத்திரள்களோடே ஒழிந்த விலங்கின் திரள்களும் மறவாநம் மயங்குகையினாலே தூறுகளெல்லாம் வழிப்பட்டுப் பழையவழிகள் மயங்கின அரியகாட்டைக் கடந்து நீர் தேடும் பொருளினுங்காட்டில் யாங்கள் உமர்க்குச் சிறந்தேமாதலை நீரோ அறிந்திராயின், இனி யாங்கள் நீண்ட பெரிதாகிய கடலிலே காற்றுக் கலத்தைச் சிதற அடித்து விடுகையினாலே தாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி நிமித்தமாக நெஞ்சழிந்தோரைப்போலே நெஞ்சழிந்திருக்குமதல்லது நின்னோடு எங்ஙனம் பலவார்த்தைகளைக் கூறுவோம்? யாம் அங்ஙனம் இருக்கவும் நின்னை நாண்மீனும் மனத்தாற் குறித்துக்கொள்ளப்படும் நாளுந் தகைத்தலையுஞ்செய்யும். நெடுந்தகாய் இன்னும் யாங் கூறுகின்றதனைக்கேள் ; எ - று.

மயங்கியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் *"அம்முக்கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பிறவினைகொள்ளுமெனக் கூறலும். அதனான் உணர்க. தகைம் என்றது ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங் கெட்டு நின்றது. குறித்துக் கொள்ளப்படுதலிற் கோளென்றது ஆகுபெயர்.

இதனுட் குறிஞ்சிக்குரிய இறைச்சியாற் காட்டின்கொடுமை கூறிச் செலவழுங்குவித்தலின் அது திணைப்பொருட்கு உபகாரப்பட்டு நின்றவாறு உணர்க.

இனி "நாளுங் கொண்மின் றகைத்தலுந் தகையேம்" என்ற பாடத்திற்கு நாளையும் இன்னநாளென்று குறியும், அப்பொழுதுந் தகைத்தலுஞ் செய்யுமென்க.

போதலல்லதையெனவே தோழிக்கு இடுக்கண் பிறந்தது.

இது தரவு.

கல்லெனக் * * * டமைவாளோ—எ-து, கல்லென்னும் ஓசை உண்டாக அழகுபெற்ற திருநாளை வழிப்படுத்திவிட்ட பிற்றைநாட் பொலிவழிந்த இடம் போலத் தனிமைகொண்டு ஆற்றியிருப்பாளொருத்தியோ ?

---

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், கஉ-ம் சூத்.

ஆள்பவர் * * *டமைவாளோ—எ-து, நாட்டை ஆளுகின்ற அரசர்தாம் பின்பு கலக்கமுறும்படி, அவரால் அலைத்தலைப்பெற்ற நாடு பாழ்பட்டாற்போலே அழகு கெட்ட முகத்தோடே வருத்தத்தைக்கொண்டு ஆற்றியிருப்பாளொருத்தியோ ?

ஓரிரா * * * வாழ்வாளோ—எ-து, ஓர் இராப்பொழுதிடத்துத் தாமரையையுடைய பொய்கையுள் நீரால் நீக்கப்பட்டமலர் அவ்விராக்கால முழுவதும் வாடாமற் கிடந்தாற்போல நீ பிரிவையாயின் ஓர் இராப்பொழுதும் உயிர்கொண்டுவாழ்வாளொருத்தியோ ? எ - று.

ஓகாரம் மூன்றும் எதிர்மறை.

களமும் நாடும் பூவும் பின்னும் விழவாலும் அரசனாலும் நீராலும் பழைய பொலிவு பெறும். அவைபோலன்றி இவள் நீ நீத்தபொழுதே இறந்துபடுவளென்றலின், இதனாற் தலைவிக்குக் கையாறு நிகழுமென்றாள்.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு—எ-று, என்றுயாம்நினக்குச்சொல்லாநிற்கும் எ-று.

ஆங்கு அசை *அச்சுரத்தையெனினுமாம்.

இது தனிச்சொல்.

பொய்ந்நல்கல் * * * உயிரோ—எ-து, நெடுந்தகாய்! பொய்யே இவளுக்கு அருளுதலை விரும்பிப் பாதுகாத்தலைக் கைவிட்டு நீ நயந்த அச்சுரத்திலே செல்வது எந்நாளிலே, அந்நாள் இவளுடைய பெறுதற்கரிய உயிரைக் கொண்டுபோம்; எ - று.

புறப்படல் கைவிட்டு என்ற பாடத்திற்குக் கைவிட்டுப் புறப்படலென்க.

இதனாற் தலைவற்கு இழிவு பிறந்தது.

தாழிசையிற் கூறிய வினையுவமங்கள் திணைப்பொருட்கு உவமையாய் நின்றன.

†“பிரியுங் காலை யெதிர்நின்று சாற்றிய - மரபுடை யெதிருமுளப்படப் பிறவும்” என்றதனாற் புரிந்தவையென இறப்பும் இறக்குமெனா எதிரும் மரபிற் பிறழாமல் வந்தவாறுணர்க.

---

*அப்பொருள் சொல்லுங்கால் பகரத்தை இரட்டிக்க.
†தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௯-ம் சூத்.

இது சுரிதகம்.

இஃது ஒன்பதடித்தரவுஞ் சிறுமைக்கு எல்லை கூறிய ஈரடித் தாழிசையும் பொருள்பெற்ற தனிச்சொல்லும் ஆசிரியத்திற்கு உரித்தென்ற மூவடிச்சிறுமையான் வந்த சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (ச)

சு. மரையா மரல்கவர மாரி வறப்ப
வரையோங் கருஞ்சுரத் தாரிடைச் செல்வோர்
சுரையம்பு மூழ்கச் சுருங்கிப் புரையோர்த
முண்ணீர் வறப்பப் புலர்வாடு நாவிற்குத்
தண்ணீர் பெறாஅத் தடுமாற் றருந்துயரங்
கண்ணீர் நனைக்குங் கடுமைய காடென்றா
லென்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி
னின்னீர வல்ல நெடுந்தகா யெம்மையு
மன்பறச் சூழாதே யாற்றிடை நும்மொடு
துன்பந் துணையாக நாடி னதுவல்ல
தின்பமு முண்டோ வெமக்கு.

இது தலைவன் செலவுக்குறிப்பறிந்து நீர் செல்லுங் கடுஞ்சுரத்துத் துன்பத்திற்குத் துணையாக எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினெனத் தலைவி கூறியது.

(இ - ள்.) காடு, குற்றத்தையுடைய மறவர் தம்முடைய மூட்டுவாயையுடைய அம்புகள், மலைவளர்ந்து போதற்கரிய காட்டிடத்து அரிய வழியைப் போவார்மேலே அழுந்துகையினாலே, உடலஞ் சுருங்கி உள்ளுண்டாகிய நீர் வற்றுகையினாலே உலர்ச்சியாலே வாடுகின்ற நாவிற்கு, மரையா மரலைத் தின்னும்படியாக மாரி வறக்கையினாலே தண்ணீர் பெறாத மனத்தடுமாற்றத்தையுடைய வருத்தத்தை அவருடைய கண்ணீர் வீழ்ந்து அந்நாவினை நனைத்துப் போக்குங் கடுமையையுடையவென்று நீர் உடன்சேறலை மறுத்துக் கூறினால், யான் உயிர்தாங்கியிருத்தலாற்றாது இறந்து படுதலை அறியாதிருந்தீர் போல உடன்சேறலை மறுத்த இம்மொழிகளைக் கூறுதலாற் பெற்றதென்? நெடுந்தகாய்! இக்கூற்று நினக்கு உரிய நன்றாகிய நீர்மைகளை உடைய அல்ல! இனி நீ எம்மிடத்து அன்பு நீங்கப் பிரிதலைக் கருதாதே அவ்வாற்றிடைத் துன்பத்திற்கு எம்மையுந் துணை

யாகக் கொண்டு நம்மொடு போதலை ஆராயின் அதுவல்லது எமக்கு வேறோர் இன்பமும் உண்டோ? எ - று.

இதனாற் தலைவிக்குக் கைம்மிகலுந் தலைவற்கு இடுக்கணும் பிறந்தன.

* "பெற்றமு மெருமையு மரையு மாவே" என்றதனான் மரையாவென்றார்.

இதன்கண்ணே, இவள் தன் பெண்டன்மையாற் கூறத்தகாதது கூறக்கேட்ட யாம், உலக ஒழுக்கத்தை அறிந்து, இவளை உடன்கொண்டு செல்வேமாயின், இவள் தண்ணீர் பெறாத அருந்துயரம் நமக்கு மிக்க வருத்தத்தைத் தருமாகலின், இவடன்னை உடன்கொண்டு சேறல் எவ்வாற்றானுந் தகாதென்றும், யாம் அன்பு பெருகுமாறு சூழ்ந்த காரியத்தினை இவள் அன்பு அறும்படி சூழ்ந்தேமாகக்கருதி இறக்குமாறு கூறினளென்றும் உட்கொண்டு, இனி இவளை ஆற்றுவித்துப் பிரிவேமெனச் செலவழுங்கினமை தோன்ற நிற்றலின் வேறுமொரு பொருள் தோன்றி நின்றது.

இஃது † "ஒருபொருணுதலிய வெள்ளடி யியலாற் - றிரிபின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே" என்பதனாற் பாட்டிற் பொருளோடே வேறும் ஓர்பொருள் தோன்றி நின்று பதினோரடியான் வந்த கட்டளைக்கலி வெண்பாட்டு. வேறும் ஒரு பொருள் தோன்றி நிற்றல் ஏனைப் பாக்கட்குஞ் சிறிதுளவேனும் பொருளாற் செய்யுள் வேறுபட்டுவரும் விதியின்மையின் ஆண்டு அவை ஆராய்ச்சியின்றாயிற்று. இது வெண்பாவாய் வருதலிற் குறித்த பொருளை மறையாது செப்பிக் கூறவேண்டும். இது குறித்த பொருளை மறைத்து வந்தமையானுந் தனக்கு உரிய வெண்டளையான் வந்தமையானுங் கலிவெண்பாட்டாயிற்று. ‡ "நெடுவெண் பாட்டே முக்கா லடித்தே - குறுவெண் பாட்டி னளவெழு சீரே". எனவே, நெடுவெண்பாப் பன்னீரடியின் இகவாவென்றலின் இதற்குப் பன்னீரடி பெருமையென்று கொண்டார். இக்கலித்தொகையின் இவ்விலக்கணம் பெற்றுவரும் பாட்டு எட்டுள. அவை வந்தவழிக் கூறுதும். பன்னீரடியின் இகந்து வருங் கலிவெண்பாட்டுக்களுக்கும் அவை வந்தவழி அவற்றவற்றிலக்கணங் கூறுதும்.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல் ௬௰-ம் சூத.

† ,, ,, செய்யுளியல், ௧௫௪-ம் ,,

‡ ,, ,, ,, ௧௫௯-ம் ,,

தலைவி உடன் கொண்டுபோவெனக் கூறுதல் *"மரபுநிலை திரியா மாட்சிய" என்னும் அகத்திணையியற் சூத்திரத்து அமைத்தாம்.

இதனைத் தோழி கூற்றாக்கிக் கூறிற் காடு கடுமையவென்று உடன்சேறலை மறுத்துக் கூறினாற் தலைவி இறந்துபடும், அவன் இறந்துபடுதலை அறியாதிருந்தீர்போல இவை கூறலென்னெனக. (௫)

எ. வேனி லுழந்த வறிதுயங் கோய்களிறு
வானீங்கு வைப்பின் வழங்காத் தேர் நீர்க்கவா அங்
கானங் கடத்தி ரெனக்கேட்பின் யானொன்
றுசாவுகோ வைய சிறிது;
நீயே, செய்வினை மருங்கிற் செலவயர்ந் தியாழநின்
கைபுனை வல்வின் ஞாணுளர் தீயே
இவட்கே, செய்வுறு மண்டில மையாப் பதுபோன்
மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே;
நீயே, வினைமாண் காழகம் வீங்கக் கட்டிப்
புனைமான் மரீஇய வம்பு தெரிதியே
இவட்கே, சுனைமா ணீலங் கார்செதிர் பவைபோ
லினைநோக் குண்கண் ணீர்நில் லாவே;
நீயே, புலம்பி லுள்ளமொடு பொருள்வயிற் செலீஇய
வலம்படு திகிரி வாய்நீ வுதியே
இவட்கே, அலங்கிதழ்க் கோடல் வீயுகு பவைபோ
லிலங்கே ரெல்வளை யிறையூ ரும்மே;
எனநின்,
சென்னவை யரவத்து மினையவ ணீநீப்பிற்
றன்னலங் கடைகொளப் படுதலின் மற்றிவ
ளின்னுயிர் தருதலு மாற்றுமோ
முன்னிய தேஎத்து முயன்றுசெய் பொருளே.

இது, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகற்கு நீர் பிரிகின்றீரென்று யான்கூறத் தலைவி கேட்பின் அவட்கு அக்காலத்து நிக

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௪௧-ம் சூத்.

ழ்வணவற்லற நம்மோடு ஆராய்வதுடையேன் நீர் செய்யும் பொருள் இவள் உயிரையுந் தருகிற்குமோ எனச் செலவழுங்கக் கூறியது.

இஃது *"உடன்சேறல் செய்கையொ டன்னவை பிறவு-மடம்பட வந்த தோழிக் கண்ணும்" என்பதனுட் செய்கை கூறுகின்றது.

(இ-ள்) வேனி லுழந்த * * * சிறிது—எ-து, முதுவேனிற் காலத்தாலே வருந்தின உடல் சிறிதாக வருந்தும் ஓய்ந்த களிறுகள் மனநீங்குதற்குக் காரணமான கொடுமையையுடைய ஊர்களிலே தண்ணீருண்டற்கு ஊீரப்படாத பேய்த்தேரைத் தண்ணீரென்று அவாவுங் காட்டிடை நீர் போவீரென்று யான் கூறுதலைக்கேட்பின் நீர் செல்லுங்காலத்து அவட்கு நிகழ்வதொன்றை யான் சிறிது நும்மொடு உசாவுவேனோ? எ-று.

இதனாற் தலைவற்குச் சூழ்ச்சிபிறந்தது.

இது தரவு.

நீயே, செய்வினை * * * தியே—எ-து, ஐயனே, நீசெல்கின்ற காரியத்திடத்தே செல்லுதலை மனத்தான் நிகழ்த்துகையினாலே நின்னுடைய கையாலே எழுதி வழித்த வலிதாகிய வில்லினைத் தடவாநின்றாய்; எ-று.

யாழ, அசை.

உளர்தியென்னும் முன்னிலைவினை விகாரத்தால் நீண்டது.

இவட்கே, செய்வுறு * * * பசப்பூரும்மே — எ-து, இக்காலத்திவளுக்கு மறுவறச் செய்தலுறுகின்றதொரு மதியிடத்தே மேகம் பரக்கின்ற தன்மைபோல மறுவில்லாத ஒளியையுடைய முகத்தே பசப்புப் பரவாநிற்கும்; எ-று.

செய்வுறுமண்டிலம், இல்பொருளுவமை.

நீயே, வினைமாண் * * * தெரிதியே—எ-து, நீ தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட கைச்சரட்டை இறுகக்கட்டி நீ மருவிப்போந்த புனைதன்மாட்சிமைப்பட்ட அம்புகளைத் தெரியாநின்றாய்; எ-று.

இவட்கே, சுனைமாண் * * * நில்லாவே—எ-து, இக்காலத்திவளுக்குச் சுனையிடத்து மாட்சிமைப்பட்ட நீலம் மழையை எதிர்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௪-ம் சூத்.

கொள்ளுமலை நீர்சொரியுமாறுபோல வருத்தும் பார்வையினையுடைய மையுண்கண்ணீர் நில்லாவாய் வீழாநிற்கும்; எ - று.

கண்ணீர்விழுமென இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்துமேல் நின்றது.

இணைநோக்கும் பாடம்.

நீயே, புலம்பில் * * * நீவுதியே—எ - து, நீ பிரிகின்றேமென்கின்ற தனிமையில்லாத நெஞ்சத்தோடே பொருளைத் தேடற்குப் போக வெற்றியுண்டாகின்ற சக்கரத்தினது வாயைத் துகள்போகத் துடையாநின்றாய்; எ - று.

இவட்கே, அலங்கிதழ் * * * இறையூரும்மே—எ - து, இக்காலத்திவளுக்கு அசைகின்ற இதழினையுடைய கோடற்பூ வூழ்த்து விழுகின்றவைபோல விளங்கும் அழகினையுடைய ஒளிபொருந்தின வளை இறையினின்றுங் கழலாநிற்கும்; எ - று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனநீர்சென்னவை * * * பொருளே—எ - து, நீசெல்கின்றது எமக்குங் குற்றத்தைச் செய்ய நின்னுடைய ஆரவாரத்தும் இத்தன்மையளானவள் தன்னுடைய நலம் நீ நீங்குவையாயின் இறந்துபடுங் காலத்தாலே கைக்கொள்ளப்படுகையினாலே நின்னை ஒன்று வினவுகின்றேன், நீ கருதின தேயத்துச்சென்று முயன்று தேடும் பொருள் இன்பந்தருதலேயன்றி இவள் இனிய உயிரைத் தருதலைச் செய்யுமோ? எ - று.

என அசை.

இதனுற் றலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

எனநின், தனிச்சொல்; எஞ்சியது, சுரிதகம்.

"*தரவும் போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்து - மைந்நீர் ரிக்கியு மாறுமெய் பெற்றும் - வெண்பா வியலான் வெளிப்படத் தோன்றும்" என்பதனுனை, நீயே இவட்கே என்னுஞ் சொற்கள் இடைநிலைப்பாட்டோடு கூடி ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த கலிவெண்பாட்டாயினும் அத்தரவு வெண்பாவாய் ஒழிந்தன வெண்பா அன்மையிற் கொச்சகமாயிற்று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௪௬௭ - ம் சூத்.

நடுவிகந் தொரீஇ நயனில்லான் வினைவாங்கக்
கொடிதோர்த்த மன்னவன் கோல்போல ஞாயிறு
கடுகுபு கதிர்மூட்டிக் காய்சினந் தெறுதலி
னுறலூறு கமழ்கடாத் தொல்கிய வெழில்வேழம்
வறனுழு நாஞ்சில்போன் மருப்பூன்றி நிலஞ்சேர
விறன்மலை வெம்பிய போக்கரு வெஞ்சுரஞ்
சொல்லா திறப்பத் துணிந்தனிர்க் கொருபொருள்
சொல்லுவ துடையேன் கேண்மின்மற் றைஇய ;

வீழுநர்க் கிறைச்சியாய் விரல்கவர் பிசைக்குங்கோ
லேழுந்தம் பயன்கெட விடைநின்ற நரம்பறூஉம்
யாழினு நிலையிலாப் பொருளையு நச்சுபவோ ;

மரீஇத்தாங்கொண்டாரைக்கொண்டக்காற்போலாது
பிரியுங்காற் பிறரெள்ளப் பீடின்றிப் புறமாறுந்
திருவினு நிலையிலாப் பொருளையு நச்சுபவோ ;

புரைதவப் பயனோக்கார் தம்மாக்க முயல்வாரை
வரைவின்றிச் செறும்பொழுதிற் கண்ணோடா துயிர்
மரைசினுநிலையிலாப்பொருளையுநச்சுபவோ ; [வௌவு

எனவாங்கு

நச்சல் கூடாது பெரும விச்செல
வொழிதல் வேண்டுவல் சூழிற் பழியின்று
மன்னவன் புறந்தர வருவிருந் தோம்பித்
தன்னகர் விழையக் கூடி
னின்னுறல் வியன்மார்ப வதுமனும் பொருளே.

இது சொல்லாது பிரியலுற்ற தலைவன் குறிப்பறிந்து தோழி பொருளது நிலையாமை கூறி அவளோடுகூடிச் செல்கின்ற இல்வாழ்க்கைச்செலவே பொருளென்று அவன்செலவழுங்கக் கூறியது.

(இ - ள்) நடுவிகந்து * * * ஐய — எ - து. நடுவுநிலையைக் கைவிட்டு நீங்கி அருளில்லாத அமைச்சன் தன் மனத்திற்கிடந்த காரியத்தை மனத்தினின்றுந் தோற்றுவித்த அது கேட்டுக் கொடுந்தொழிலைச் சூழ்ந்த அரசனது கொடுங்கோல் சுடுமாறுபோலப் பகலோன்

கடுகிக் காய்கின்ற கிரணங்களைச்செலுத்திச் சினத்தாற்சுடுகையினாலே முன்பு வண்டுகள் உறுதலையுடைத்தாய் ஊறுகின்ற கமழும் மதத்தினையுடைத்தாய் இப்பொழுது கெட்ட அழகையுடைய யானைகள் ஈரமற்ற நிலத்தை உழுகின்ற கலப்பைகள்போலக் கொம்புகளை ஊன்றிக் கையை நிமிர்த்து நிலத்தே கிடவாநிற்க வெற்றியையுடைய மலைகள் வெம்புதலைச்செய்த போதற்கரிய வழியில் அரிய வெய்யகாட்டை எங்களுக்குச்சொல்லாதே போகத்துணிந்த நமக்கு ஒரு காரியத்தினைக் கூறுந் தன்மையையுடையேன், அதனைக்கேட்பீராக; எ - று.

இதனாற் தோழிக்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

வாங்க என்றது "விருத்திவாங்க" என்றது போல் நின்றது; உறல், வாயிடத்தேவந்து உறுதலுமாம்.

பொருள், ஆகுபெயர் ; மற்று அசை.

இது தரவு.

வீழுநர்க் * * * நச்சுபவோ—[illegible], விரும்புவார்க்கு நேயமாய் விரலாலே வாசிக்[illegible]ம் நரம்பு ஏழுந் தம்முடைய பயன் இன்றாம்படி த[illegible]கப்பட்டு இடைநின்ற நரம்பு அற்றுப்போம் யாழ்[illegible] நிலைபேறில்லாத பொருளையும் அறிவுடையோர்கள் நச்சுவர்களோ? நச்சார்காண்; எ-று.

மரீஇ * * * நச்சுபவோ—எ - து, தாம் மருவி மனத்தாற்கொண்டவர்களைத் தம்மனங்கொண்ட காலம்போலாகாமற் பிரியுமிடத்துப் பிறர்இகழும்படி அவர்க்கொரு வலியின்றாக அவர்கள் அப்புறமாக மனம் மாறுந் திருமகளினுங்காட்டில் நிலைபேறில்லாத பொருளையும் அறிவுடையோர்கள் நச்சுவர்களோ? நச்சார்காண்; எ - று.

தாம், பன்மையொருமைமயக்கம். தாஅம்பாட்டம்.

கொண்டக்காலென்னும் பெயரொச்சத்திற் கால் கண்டுக்காலங்காட்டிற்று. கொண்டக்காற்போலாதென்றது தான்வருதற்கு முன்பு அவர்நின்ற நிலைமையுங் கெடுத்துப்போமென்னும் நிலையிற்று.

புரைதவ * * * நச்சுபவோ—எ - து, தமக்கு உயர்ச்சிமிகும்படியாகத் தாம் பெறும் பயனைப் பாராதே அரசாக்கத்தை முயன்றும், அமைச்சரைக் கோபிக்கும்பொழுது தங்காரியத்தினை முயன்றவரொன்று ஒருவரைவின்றிப் பழமையையும் பாராதே பொரு

ண்முதலியன்வன்றி உயிரைக்கொள்ளும் அரசினுங்காட்டில் நிலை பேறில்லாத பொருளையும் அறிவுடையோர்கள் நச்சுவார்களோ ? நச்சார்காண் ; எ - று.

அத்தன்மையான அரசனும் உயிரை வௌவிய அன்றே கெடுவனென்றார்.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

ஏனவாங்கு—எ டது, என்று யான்சொல்லாநிற்க; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

நச்சல் * * * பொருளே—எ - து, பெருமா, பொருளை நச்சுத ல் நினக்குப் பொருந்தாதால் ஆராயிற் பழியின்றாக இச்செலவை நீ தவிர்தலை யான் [illegible] புவேன், அரசன் காக்க வருகின்ற விருந்தினைப் பாதுகா[illegible] மனைவி விரும்பும்படி அவருடன் கூடியிருக்கில் இனி[illegible]டைத்தாகிய அகற்சியையுடைய மார்பனே நிலைபெ[illegible]ண் ; எ - று.

நகர், ஆகு[illegible]

இதனாற் தலை[illegible] கருதுதல்பிறந்தது ; தோழிக்குச் சூழ்ச்சிபிறந்தது.

இது பழியின்றெனத் தாழிசைப் பொருள்களைக்கொண்டு பின்பு மன்னவன் புறந்தர வருவிருந்து பொருளேயெனப் போக்கியற் பொருளையுங்கொண்டு இற்ற சுரிதகமும் ஏனை உறுப்புக்களும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. *"தரவிய லொத்தும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துப் புணர்நீர் என்பதனாற் போக்கியற் பொருளுங் கொண்டு புடைபடாது வந்தது. (எ)

கூ. எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழ
லுறித்தாழ்ந்த கரகமு முறைசான்ற முக்கோலு
நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறோரா நெஞ்சத்துக்
குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளைநடை யந்தணிர்
வெவ்விடைச் செலன்மாலை யொழுக்கத்தீ ரிவ்விடை
யென்மக ளொருத்தியும் பிறண்மக னொருவனுந்

* தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் செய்யுளியல். சகஎ-ம் சூத்.

தம்முளே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சிய
ரன்னா ரிருவரைக் காணிரோ பெரும
காணே மல்லேங் கண்டனங் கடத்திடை
யாணெழி லண்ணலோ டருஞ்சுர முன்னிய
மாணிழை மடவர ளுயிர்நீர் போறிர்;

பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை
மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செய்யு
நினையுங்கா னும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே;

சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை
நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யுந்
தேருங்கா னும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே;

ஏழ்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை
யாழுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதா மென்செய்யுஞ்
சூழுங்கா னும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே;

எனவாங்கு,

இறந்த கற்பினட் கெவ்வம் படரன்மின்
சிறந்தானை வழிபடீஇச் சென்றன
ளறந்தலை பிரியா வாறுமற் றதுவே.

இஃது உடன்போய தலைவிபின் சென்ற செவிலி இடைச்சுரத்து முக்கோற்பகவரைக் கண்டு இவ்வகைப்பட்டாரை ஆண்டுக் காணீரோவென வினவியாட்கு, அவரைக் கண்டு அஃதறமெனவே கருதிப்போந்தேம், நீரும் அவர்திறத்து எவ்வம்பட வேண்டாவென எடுத்துக்காட்டி, அவர் தெருட்டியது.

(இ - ள்.) எறித்தரு * * * போறிர்—எ - து, பெரும! அந்தணீர்! உறியிலே தங்கின கமண்டலத்தையும் அரி அயன் அரனென்னும் மூவரும் ஒருவரொன்று சொல்லுதல் தன்னிடத்தே அமைந்த முக்கோலையும் முறைமைபடத் தோளிலே வைத்து எறித்தலைச்செய்கின்ற ஞாயிற்றின் கதிர்களைத் தாங்குகையினாலே எடுக்கப்பட்ட குடைநிழலிலே, வெவ்விய காட்டிடத்தே போதலை இயல்பாகவுடைய ஒழுக்கத்தினையுடையீராதலான் உம்மை வினவுகின்றேன்;

இக்காட்டிடத்து என்னுடைய மகளொருத்தியும் வேறொருத்தி மகனொருவனும் பிறரறியாமற் றங்களிலே கூடின தாங்கள் இப்பொழுது பிறர் அறிந்த கூட்டத்தினையுடையராயினர் ; அத்தன்மையார் இருவரைக் காணுதிருந்தீரோ? இக்காட்டிடைக் காணுதிருந்தேம் அல்லேம், கண்டு அஃதறமென்றே கருதிப்போந்தேம், ஆண்மக்கட்குக் கூறும் அழகினையுடைய தலைவனோடே இவ்வரிய சுரத்தைப் போகக்கருதிப் போந்த மாட்சிமைப்பட்ட அணியினையுடைய மடப்பத்தையுடையாளுக்குத் தாயார்தன்மை யைய உடையீர்போலே இருந்தீர் ; எ - று.

அரியயனரனென்னும் மூவரையும் ஒருவனாகவல்லது வேறாக நினையாத நெஞ்சத்தாலே ஐம்பொறியும் நமக்கு ஏவல் செய்தலை இயல்பாகவுடைய கோட்பாட்டையும் உமக்குரிய ஒழுக்கத்தையுமுடைய அந்தணீரெனக. குறிப்பு, ஆகுபெயர்.

பெருமாவென்றாள் அவர்கள் ஆசிரியனாகிய பெரியோனை. அந்தணர் அவன்மாணாக்கர். அவர்களைப் பெருமா அந்தணீரென விளித்தாள்; பெயர்கள் ஒருவனை ஒருவன் ஆற்றுப்படுத்த செய்யுளின்மையின் முன்னிலை சுட்டிய ஒருமைக்கிளவி பன்மையொடு முடிந்ததல்லாமையுணர்

காணிரோ? நிற்கின்றது. கண்டேமென்னுமற் காணேமல்லேங் கண்டனமென்றதனால் அங்ஙனம் போகின்றவரை அறிந்து விலக்கல் அறமன்றென்று போந்தேமாகக் கொள்க. போறிரென்றார், தேடிவருவாள் செவிலியென்பது உணர்ந்து.

இது தரவு.

பலவுறு * * * கனையரோ—எ - து, நறியனபலவுங் கூடும் நறிய சந்தனமரங்கள் மெய்ப்படுப்பார்க்குப் பயன்கொடுப்பதல்லது மலையிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அச்சந்தனங்கடாம் அம்மலைக்கு என்னபயனைக் கொடுக்கும்? ஆராயுங்காலத்து நும்முடையமகள் பயன்படும் பருவத்து நமக்கும் பயன்படாள் ; எ - று.

சீர்கெழு * * * கனையளே—எ - து, தலைமை பொருந்திய வெள்ளிய முத்துக்கள் அணிவார்க்குப் பயன்படுவதல்லது கடலிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அம்முத்தங்கடாம் அக்கடலுக்கு என்ன பயனைக் கொடுக்கும்? ஆராயுங்காலத்து நும்முடைய மகளும் பயன்படும் பருவத்து நமக்கும் பயன்படாள் ; எ - று.

ஏழ்புணர் * * * கிளையவளே—எ - து, எழுநரம்பாற் கூட்டிய இனிய ஓசைகள் பாடுவார்க்குப் பயன்கொடுத்தலல்லது யாழிடத்தே பிறந்தனவாயினும் அவ்வோசைகடாம் அந்த யாழுக்கு என்னபயனைக் கொடுக்கும்? ஆராயுங் காலத்து நம்முடைய மகள் பயன்படும் பருவத்து நமக்கும் பயன்படாள்; எ - று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச்சொல்.

இறந்த * * * மற்றதுவே—எ - து, ஆதலால் மிக்க கற்பினையுடையாளுக்கு வருத்தமுறாதே கொள்ளுமின். இருமுதுகுரவரினுஞ் சிறந்த கணவனை வழிபட்டு அவன் பின்னே போனாள். இம்மையில் இங்ஙனங் கற்புப் பூண்டு நிகழ்த்தும் இவ்வில்லறமே அறங்களிற் தலையான அறம்; மறுமையில் இவ்விருவரும் நீங்காமற் சுவர்க்கத்திலே செல்லும் வழியும் அவ்வழிபாடே; ஏ - று.

இது சுரிதகம்.

படரன்மின் ஒருசொல், படர்பி[illegible]ர்பதன் மறையாதவின்.

அறத்திடத்து நின்று நீங்காதவாறென்று பொருள்கூறிற் தலைப்பிரியாவாறெனப் பகரவொற்றுப் பெறுதல்வேண்டும். *"ஐகார விறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர் - வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகுமே" என்றலின். மற்று வினைமாற்றாய் மறுமையை உணர்த்திற்று. ஆறுமென்ற உம்மை சிறப்பு.

இதனாற் செவிலிக்குத் தன்மையெனனும் மெய்ப்பாடு பிறந்தது.

† "நாலே கரக முக்கோன் மனையே - யாயுங் காலை யந்தணர்க் குரிய" என்பதனாற் கரகமும் முக்கோலுங் கூறினர்.

இது பதினோரடித்தரவும் மூன்றடித் தாழிசையும், அசைநிலையாகிய தனிச்சொல்லுஞ் சிறுமைக்கெல்லை கூறுமையின் ஆசிரியத்திற்குக் கூறிய மூன்றடிச் சிறுமையும் பெற்ற சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (அ)

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், ௭௮-ம், சூத்.
† ,, பொருளதிகாரம், மரபியல், ௭௰-ம், ,,

௰. வறியவ னிளமைபோல் வாடிய சினையவாய்ச்
சிறியவன் செல்வம்போற் சேர்ந்தார்க்கு நிழலின்றி
யார்கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல்
வேரொடு மரம்வெம்ப விரிகதிர் தெறுதலி
னலவுற்றுக் குடிகூவ வாறின்றிப் பொருள் வெஃகிக்
கொலையஞ்சா வினைவராற் கோல்கோடி யவனிழ
லுலகுபோ லுலறிய வுயர்மர வெஞ்சுரம் ;
இடைகொண்டு பொருள்வயி னிறத்திநீ யெனக்கேட்பி
னுடைபுநெஞ் சுகவாங்கேயொளியோடற் பாண்மன்னோ
பனையமை சேக்கையுட் பாயலி னறியாய்நீ
புண்டபெயர்வர் யாயினும் புலம்புகொண் டினைபவள் ;
முனிவின்றி முயல்பொருட் கிறத்திநீ யெனக்கேட்பிற்
பனியகண் படலொல்லா படர்கூர்கிற் பாண்மன்னோ
கனிகொண்ட சாயலா ணயந்துநீ நகையாகத்
துனிசெய்து நீடினுந் துறப்பஞ்சிக் கலுழ்பவள் ;
பொருளொக்கப் பிரிந்துநீ போகுதி யெனக்கேட்பின்
மருளொக்க வாழ்ந்தாங்கே மயல்கூர்கிற் பாண்மன்னோ
விருளொக்க மிடையின்றி யீரத்தி னியன்றநின்
னருளொக்க மழியினு மவலங்கொண் டழிபவள் ;
எனவாங்கு,
வினைவெஃகி நீசெலின் விடுமிவ ளுயிரெனப்
புனையிழாய் நின்னிலை யான்கூறப் பையென
நிலவுவே னெடுந்தகை நீளிடைச்
செலவொழிந் தனனாற் செறிகநின் வளையே.

" இது தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி, இவ்வகைப் பட்ட சுரத்தைப் பொருள் காரணமாகப் பிரிகின்றீரெனக் கேட் பின் இவ்வகையாகற்பாலளெனச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தமை, தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்.) வறியவள் * * * வெஞ்சுரம்—எ - து, பிரமசரியங் கடந்தலான் இளமைப் பயன்கொள்ளாது வறியனானவன் இளமைச்

செவ்வியின்றி இருக்குமாறுபோலத் தளிர்கள் வாடின கொம்புகளையுடையவாய்க், கொடுத்தற்கு மனஞ் சிறியனானவனுடைய செல்வந் தன்னைச் சேர்ந்தவர்தம்மைப் பாதுகாவாதவாறுபோலத் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நிழலின்றாய், யாவரிடத்தும் உலக ஒழுக்கத்தைக் கடந்து தீங்குசெய்து பின்பு புகழில்லையானவனுடைய முடிவுகாலத்து அவன் கிளையேயன்றி அவனுங் கெடுமாறுபோல மரஞ் சினையேயன்றி வேரோடே நின்று வெம்பும்படியாக ஞாயிற்றினுடைய பரந்த கதிர்கள் சுடுகையினாலே வருத்தமுற்றுக், குடிமக்கள் கூப்பிடும்படி கொலைத்தொழிலுக்கு அஞ்சாத அமைச்சராலே நெறியன்றிப் பொருளை வாங்கிச்கொண்டு செங்கோல் வளைந்த அரசனுடைய குடைநிழலிற் தங்கிய உலகம்போலே உலறின உயர்ந்த மரங்களுடைய வெய்ய காட்டிடை ; எ - று.

சினையவாய், நிழலின்றாய், வெம்பவென்க. தெறுகையினாலே உலறிய மரமென்க.

இது தரவு.

இடைகொண்டு * * * டினைபவள்—எ - று, பதம்படுத்தல் பொருந்திய படுக்கையிடத்தே துயிலி[illegible] அவள் வருத்தம் அறியாயாய் அவள் முயங்கிய கையை விட்[illegible]குவாயாயினுந் தனிமைகொண்டு வருந்தும் அவள் கூட்டத்திற்கு இடையே பிரிதலை மனத்தேகொண்டு வேற்றுநாட்டிடத்தே நிலைநில்லாத பொருளினிடத்தே நீ போவையென்று யான் கூறக்கேட்பின் நெஞ்சழிந்து வெ[illegible]டுப்போக மிகவும் ஒளிகெடுவாளோ? இறந்துபடுவாளே ; எ - று.

இனையவள் ஒளியோடற்பாலளோவென்க. படையாவன "சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண முறுதுவி தாமிவை யோ ரைந்து." என்பனவாம்.

ஒளியோடற்பாள் முற்றுவினைத்திரிசொல். அறியாய், வினையெச்சமுற்று. ஓகாரம், எதிர்மறை.

முனிவின்றி * * * கலுழ்பவள்—எ - று, மிகுதியைக்கொண்ட மென்மையையுடையவள் நீ ஓர் விளையாட்டை விரும்பி விளையாட்டாக ஒரு நீக்கத்தைச்செய்து அதிலே சிறிது பொழுது நீட்டிப்பினும் அத்துணை நீக்கத்துக்கு அஞ்சிக் கலங்குகின்றவள் யாம் இவளைப் பிரிகின்றேமென்னும் வெறுப்பின்றி முயன்று தேடும் பொருள் காரணமாக நீ போவையென்று யான் கூறக்கேட்பின் நோயுழ

யனவாகிய கண்கள் மிகவும் உறக்கத்தைப் பொருந்தாவாய் நினைவு மிகுவாளோ? இறந்துபடுவாளே; எ - று.

பொருணோக்கி * * * டழிபவள்—எ - து, மனத்திற்கு இருளைத் தருகின்ற பார்வை இடையின்றி அருளிடத்துச் சென்றபார்வை நீங்கினும் வருத்தங்கொண்டு நெஞ்சழிபவள் நீ பொருளை நன்றென்று கருதித் தன்னைப்பிரிந்து அவ்விடத்தே போவையென்று யான் கூறக் கேட்பிற் கண்டார் மருளும் அழகுகெட்டு மிகவும் மயக்கம் மிகுவாளோ? இறந்துபடுவாளே; எ - று.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு, அசை.

இது தனிச் சொல்.

விளைவெஃகி * * * வளையே—எ - து, புனைந்த பூணினையுடையாய், இவளுடைய உயிர் நீ பொருளைத்தேடுதலை விரும்பிப் போகிற் தானும் போமென்று நின் பிரிவாற்றாமையை யான் சொல்லப் புகழ்ச்சி நிலைபெறும் வெவினையுண்டிய கொடிய தகையினையுடையான் நீண்ட வழியிடத்துப் போக்கைப் பையெனத் தவிர்ந்தனன், இனி நின் வளை கழலுதிருப்பனவாக; எ - று.

ஆல், அசை.

இதனாற் தலைவிக்குப் புணர்வென்னும் உவகையுந் தலைவற்கு இழிவுந் தோழிக்கு அச்சமும் பிறந்தன:

இது சுரிதகம்.

இஃது எழுடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் அசைநிலையான அடைநிலைக்கிளவியும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்று வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (௬)

௧௧. அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்
வருவர்கொல் வயங்கிழாய் வலிப்பல்யான் கேளினி;